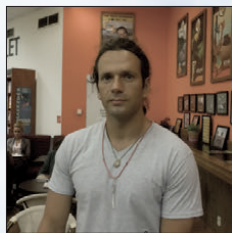

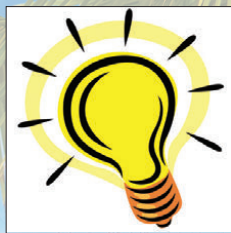
Pbú

XV. évfolyam, 2009. szám
2013. június 7.

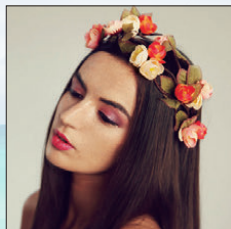
Interjú Klein Dáviddal 3.oldal

Kreativitás a vizsgaidőszakban 10.oldal

Couchsurfing 15.oldal

Csináld magad! 17.oldal

Sorozatfüggjünk 21.oldal

Bokwa 26.oldal

Jegyzetbolt

Kedves gyerekek! Jegyzet kell? Nesztek!

Eme helyen lelhetek meg, gyertek!

Elhagyott a szeretőd? Elvesztetted a laptopod,
pénztárcád, esernyőd?

Vagy egyszerűen csak beszélgetni akarsz okos emberekkel, azaz velünk
és közben meg akarsz venni szakkönyveid, vagy jegyzeteid?

Akkor.....

... a Jegyzetboltot neked találták ki!

**MUK Főépület alagsor, jobbra,
a büfé szomszédságában.**

Nyitva hétköznap 9 és 16 óra között.

Kupola

Minek mennél bárhova, mikor itt a Kupola?

Az „A” épület alagsorában kedvezményes áron,
640 forintért kínálunk ízletes menüket nap mint nap!

Mivel várunk ezen kívül?

Tiszta környezetben,
mosolygódag kiszolgálás mellett
válogathattok kedvetekre mindenféle földi jó között.

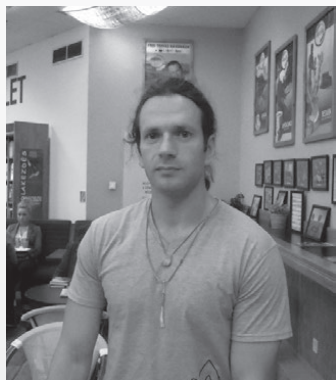
Egyetek, vegyetek, hadd nőjön a begyetek

Impresszum • Pesti Bölcsész Újság. Megjelenik kéthetente, 2000 példányban • 1088 Budapest, Múzeum
krt. 4. H épület • Telefon: 06-70-371-3206 • Főszerkesztő: Varga Judit (dittygirl@hotmail.com) • Szer-
kesztőségi email: pbuserkesztoseg@gmail.com • Főmunkatársak: Juhász Gréta, Helstáb Laura, Hargitai
Ágnes, Szőke Dani • Korrektor: Pásztor Dia • Tördelés: Lottó Drímvörkzs • Címlap: Hegyi Dóra • Ter-
jesztés: Szabó Tamás • Nyomda: Demax Művek Nyomdaipari Kft. • Felelős kiadó: Garbai Ádám
ELTE BTK HÖK - elnök • HU ISSN 1585 8219

„Nem az adrenalinért, nem a veszélyért csináljuk”

Interjú Klein Dáviddal Eröss Zsolt és Kiss Péter közelmúltbeli szerencsétlensége kapcsán

Hivatalosan is véget ért a kutatás a Kancsendzöngán, Eröss Zsolt és Kiss Péter magyar hegymászókat, akik a 8586 méter magasnak fekvő csúcs meghódítása után tűntek el, nem keresik tovább. Klein Dávid mesélt nekünk a hegymászás sajátosságairól, Eröss Zsoltról és a 8000 méter fölötti mostoha körülményekről is.

Milyen íratlan szabályok vannak, amit egy hegymászónak mindenképpen be kell tartania 8000 méter fölött?

Nem ilyen egyszerű. Érdemes tisztázni: a hegymászás egy nagyon összetett „valami”. Nagyon sok szakág van, a spektrum egyik végén van, mondjuk, a teremmászás, a másikon pedig az expedíciós. Vannak olyan szabályok, amelyek egyszerűen áthághatatlanok. Az például, hogy a bulin csomó elme-nő ága terhelhető, de a hurok maga nem, ez megváltoztathatatlan. De ahogy elmozdul az ember a bonyolultabb tevékenységek felé, tehát például az expedíciós irányába, a világ körülöttünk összetettebbé válik és végső soron bizonyos alapvető szabályokból kell összeállítanunk egy saját, egyéni szabály-rendszert. Ami neked beválik, neked működik. Teszem azt előre eldöntheted, hogy hány órákor fordulsz majd vissza egy csúcsmászás során, de dönthetsz úgy is, hogy ezt a döntést a körülményeket mérlegelve oda-fent hozod majd meg. Eldöntheted, hogy az expedíció-vezetőnek milyen döntési jogköre legyen feletted, tehát ha ő azt mondja, akkor te visszafordulsz-e. Ezek mind-mind előze-

tes megállapodást igényelnek, és az évek során felhalmozódó tapasztalatok finomhangolják ezeket a túlélési szabályokat..

Én személy szerint általában meghatározok egy időpontot, amikor visszafordulok. Példának a 2007-es expedíciót említeném, amikor Várkonyi Laci barátommal előre megbeszéltük, hogy pontosan délben megfordulunk. 10:30-kor 8650-en voltunk, és biztosan tudtuk, hogy délután három előtt nem tudnánk elérni a csúcst. Miután magunkkal és egymással korábban megállapodtunk, ott és akkor meg is fordultunk. Olyan is volt 2004-ben, a Cho Oyu csúcson, hogy közvetlenül a csúcs alatt, egy rohamos időjárásromlás közben rádión beszéltem az alaptáborban lévő expedícióvezetővel, és a beszélgetés közben úgy éreztem, neki lenne rá jogosítványa, hogy visszafordítson. Végül én magamtól fordultam meg, pedig szintben csak pár méterre volt már a csúcs. Aztán néhány héten belül szerencsére tiszta, gyönyörű időben volt alkalmam fenn állni a csúcson. Csodálatos érzés volt.

A serpákkal milyen a mászók viszonya?

Az expedíciók résztvevői jól teszik, ha tisztelik azt a szaktudást, azt a tapasztalatot, amit ezek az emberek felhalmoztak, és azt a munkát, amit végeznek. És persze fontos az is, hogy megkülönböztessük azokat a teljesítményeket, melyek elérése során magashegyi teherhordókat, rögzített kötelet és oxigént használnak, és azokat, melyekben az ember maga viszi a felszerelését, és nem használ a saját erején kívül más segítséget. Az persze legenda, hogy a serpák jakbőr bekecsben szaladgálnak fel az Everest csúcsára. A serpák ugyanazokat a felszereléseket használják, mint a nyugatiak, és az elit

magashegyi hegymászó serpák egy része a miénkhöz hasonló képzésben részesült. Ilyen szempontból tehát kollegiális viszonyról beszélhetünk. Nekünk, nem-kereskedelmi expedícióknak persze egyfelől könnyebb, másfelől nehezebb jó viszonyt kialakítani a hegyen mozgó serpa hegymászókkal: mi nem vagyunk üzleti kapcsolatban egymással, így akár egyfajta professzionális cinkosság-barátság is létrejöhet, szemben a kereskedelmi expedíció tagjai és vezetői, valamint a serpák között fennálló alá-fölérendeltséggel, ami néha megrabolja az ügyfelek és a serpák viszonyát a teljes őszinteségtől. Másrésztől viszont mi akár szálka is lehetünk a serpák szemében, vagy porszem a gépezetben: az expedíciók több mint 90% manapság igénybe veszi a serpák szolgáltatásait a hegyen, így azok, akik ezekre nem tartanak igényt, hanem szabadon, a saját fejük szerint szeretnének mászni... nos, „bosszantó” látványt nyújthatnak.

A mászótársak között mennyire fontos a szoros barátság? Maradhat a kapcsolatot pusztán szakmai alapú?

Az igazat megvallva nem lehetetlen, hogy két hegymászó – de akár egy egész hegymászó csapat is – úgy végezze el ezt a komoly szaktudást, elszántságot, fizikai erőfeszítést, csapatmunkát igénylő feladatot, hogy közben kapcsolatuk megmarad szigorúan szakmai szinten. A hegymászás történetében sok olyan expedíció szerepelt – nem is rossz eredménnyel –, ahol mindennaposak voltak a súrlódások, konfliktusok, de akár a kemény veszekedések is – miközben a csapat a kitűzött feladatot fegyelmezetten végrehajtotta.

Ehhez én csak annyit tennék hozzá csend-

ben, hogy azért mennyivel jobb, ha nem így van. Mennyivel jobb, ha bajtársi, emberi szinten is nagyot tud alkotni az expedíció, ha valami emberi is történik. Ha két ember együtt tud dolgozni, oda tud figyelni egymásra, kezelni tudja a felmerülő konfliktusokat és közben még hegymászóként is jól kiegészítik egymást... nos, az nagy dolog. Nekem abban a hatalmas szerencsében volt részem, hogy hosszú éveken keresztül együtt mászhattam Várkonyi Lacival, aki nekem nem csak mászótársam, hanem kedves barátom is volt, és nagyon sokat kaptam, tanultam tőle. Tudom, hogy mekkora ajándék, ha a társad egyben jó barátod is.

A hegymászó társadalom mennyire kezeli a szakma velejárójának a baleseteket, haláleseteket?

Az, hogy a hegymászók meghalnak, egy ember természetes vagy szükségszerű dolog. Számomra – és azt hiszem, sok más hegymászótársam számára – nem a veszély jelenti ennek a tevékenységnek a savát-borsát, nem az adrenalinért csináljuk. Az én hegymászásom egy nagyon lassú, nagyon nyugodt, kontemplatív tevékenység, aminek a túlnyomó része egyébként várakozásból áll. Várok az engedélyekre, arra, hogy elálljon a hóesés, aztán várom, hogy a hó leülepedjen s lecsússzon a hegyoldalon, aztán meg arra, hogy elolvadjon a hó a lábosomban, a sátorban. És igen: mindeközben szembenézek a veszélyekkel és döntéseimen, tanult technikáimon keresztül hárítom őket, közben hatalmas terek és fantasztikus dimenziók nyílnak körülöttem, megbirkózom a fizikai és a mentális terheléssel, egy lélegzetelállító közegben mozgok és magasztos élményeket élek meg társaimmal. Számomra a veszély csak egy velejárója ennek a tevékenységnek. Mindent megteszek, hogy felelősen mászzak, azért, mert azt gondolom, hogy a hegymászótársaimnak, az esetleg utánunk jövő fiatalabbaknak azt az üzenetet kell továbbítani, hogy ez – ha felelősséggel műveljük –, akkor egy viszonylag biztonságos elfoglaltság. Hangsúlyozom: viszonylag. Azt is hozzáteszem, hogy én olyan sok elfogadást, szeretetet kaptam a családomtól, a ba-

rátaimtól, hogy úgy érzem, tartozom nekik annyival, hogy a lehető legbiztonságosabban művelem ezt az életformát, aminek a feladására soha nem próbáltak rávenni.

Mennyire mások a döntéshelyzetek 8000 fölött, a csúcs közelében?

Nagyon mások. A szervezetnek mindenhez oxigén kell, odafejt viszont csak harmada a légkör sűrűsége a tengerszinthez képest. Oxigénre lenne szükségünk az emésztéshez, ami ennek hiányában elégtelen, így az étvágy is csökken. Sütább, tompább a gondolkodásunk, beszűkül a látóterünk. Romlik a koordináció, ödémások lesznek a szövetek. Olyan az egész, mint egy nagyon erős részegség. Így persze nem lenne baj, ha Balatonon, a tábortűz mellett történik, ahol bebeverhetsz a hálózászkodba és kialhatod magad. De képzeld el, hogy ilyen állapotban egy állványzaton nagyfeszültséggel dolgozol, vagy hegesztesz. Itt köszön vissza annak fontossága, hogy betartsd a korábban saját magaddal kötött megállapodásaidat. Persze ilyenkor válik fontossá a tapasztalat: legtöbbször már csak zsigerből, rutinból cselekszel.

Egy hegymászásban kevésbé járatos ember véleményed szerint megítélheti-e, meg tudja-e helyesen ítélni, hogy Erőssék jó vagy rossz döntést hoztak a hegyen?

Ítéletet mindenki tud – és úgy tűnik szeret is – mondani, de ezeknek a legtöbbször a valósághoz nem sok köze van. Számomra most az a fontos – és az engem megkérdőzőknek is ezt szoktam tanácsolni –, hogy egy kis időre álljunk meg és emeljük meg a kalapunkat két remek hegymászó előtt, akik egy egyszerű teljesítmény elérése után tragikus véget értek.

Azt is gondolom, hogy mindenkinek, akár szakmabeli, akár nem, egyfajta empátikus jóindulattal kell kezelnie ezt a kérdést. Mi nem voltunk ott, nem tudunk teljes és biztos képet alkotni arról, mi zajlott le odafejt, és megfellebbezhetetlenül ítélni, vajon hibázott-e Zsolt és Péter, vagy sem.

Másfelől nekem, mint szakmabelinek, törekednem kell arra, hogy a lehetőségekhez

mértén megismerjem a történeteket, s ezután levonjam a tanulságokat. Szigorúan a jóindulatú elemzés szándékával kell ezt megtenni, s nem azért, hogy szétcincáljuk őket.

A szakmai értékelés idővel meg fog történni, valószínűleg jóval csendesebben és higgadtan, mint ahogyan azt a mainstream média tette, teszi. A Szemlő-hegyi-barlangnál volt egy gyertyagyújtás nemrégiben, jórészt a szakma vett rajta részt, ezt követően kezdődhet meg a jóindulatú és szakmai szempontú megismerés, értékelés.

2003-ban másztál Erőss Zsolttal. Milyen kapcsolat alakult ki köztetek?

Az ismeretségünk korábban nyílik vissza, talán '99-ben találkoztam Zsolttal először. Utána találkoztunk, összefutottunk néha-néha. 2003-ban, egy közös expedíció során volt módom huzamosabb időt – több mint két hónapot – eltölteni vele. A hegyen viszont nem együtt mozogtunk párban, így közelebbi kapcsolat nem alakult ki köztünk. Nagyszerű – s egyben önféjú, makacs – hegymászó volt.

Mikor volt az a pont, ahol számodra is elfogyott a remény Erősséssel kapcsolatban?

Nekem végig az volt a fontos, hogy a tények alapján ítéljük meg a tényleges lehetőségeket. Létezik egy pszichológiai kényszer, hogy az ember lezárja, véglegesnek mondja ki ezeket a dolgokat, mert akkor megszűnik az őrlődés, elengedhetem a kínzó kételyt, hogy valószínűleg nem élték túl, de nem tudjuk még biztosan. Nekem nagyon fontos volt, hogy ne a hisztéria uralkodjon, hanem csak a tényekre támaszkodjunk és bevárjuk azt a kis időt, amíg megérkezik a hír a hegyről, miszerint a felső táborban felhagytak a kutatással.

Ezért nem voltam hajlandó azt mondani, hogy ez egy lezárt ügy, addig, míg meg nem tudtam, hogy a serpák, akik felmentek keresni őket, levonultak a hegyről. Azt tudtam, hogy ha nem alszanak fenn, akkor ez a történet le van zárva.

Szöke Dani

Tippek a vizsgaidőszakra!

A vizsgaidőszak általában a legtöbb hallgatót hidegzuhanyként éri, hiszen készülhetnénk rá, csak valahogy mégsem sikerül. A szorgalmi időszakban eleve az előző vizsgákat pihenjük ki, és mivel nagyobb szabadságot is ad, hamar el is röppen. Íme, néhány tapasztalati tanács az idei vizsgákra.

Az első és egyik legfontosabb tippem: maradj egészséges! A saját bőrömön tapasztaltam néhány napja, miként támadja meg a legyengült immunrendszeremet egy roppantul erőszkas vírus, és vesz el öt napot a felkészülési időmből, ami miatt tolnom is kellett vizsgákat. Érdemes ilyenkor C-vitamint szedni és sok gyümölcsöt enni, esetleg többet a szabadban lenni, mert vizsgaidőszakban hajlamos az ember elfáradni és legyengülni, így sok nyálát könnyebben elkaphat.

Ha már vizsgaelőadás, akkor egy jó tanács: ne áldozunk a halogatás istenének! Sokszor túl kevés önbizalommal állunk neki egy-egy vizsgának, és hajlamosak vagyunk precízen megtervezni a vizsgaidőszakunkat, amiben a vizsgáinkra több napunk marad tanulni stb. Ezek a napok általában úgyis elmennek, mert ugyebár ilyenkor a legkreatívabb a hallgatói elme, és száz olyan dolog eszébe jut, ami az év többi 300 napján soha. Nekem az a tapasztalatom – persze csak ha tényleg nem túl nehéz egy vizsga – bele kell ugrani néhány sűrítésbe, mert a halogatással nem kapnánk sokkal jobb jegyet, mint amit egyébként is, ha pedig nem érezzük magunkat elég felkészültnek, ne vegyük készpénznek, és próbáljuk meg, hátha szerencsénk lesz. Ha nem, akkor tapasztaltunk, és a következő nagy eséllyel sikerülni is fog.

Könyvtár, könyvtár, könyvtár... Én speciel nem vagyok az a könyvtárban ülő lány, de az tény, hogy ott egy pár tanulással eltöltött óra sokkal eredményesebb lehet, mint egy egész napos otthoni búvészkedés. Kollégiumban lakok, így még inkább

tisztában vagyok vele, milyen az, mikor hirtelen be nem áll a szánk a szobában, és az élet minden titkát meg akarjuk fejtetni, pedig nagyon tanulnunk kellene. A könyvtárak szépek, csöndesek, a könyvek kéznél vannak, és ott könnyebben elkaphat minket az egyetemi szellemi tanuló hangulat.

Ha jegyzetek és anyag, akkor az órai jegyzeteket inkább előnyben részesíteném, mint a száraz forrást. Az a tapasztalatom, hogy a tanárok szeretik visszakérni az órán elhangzottakat, hiszen abban vannak benne az ő gondolataik is, és így tudják a legegyszerűbben ellenőrizni, ki járt be az óráikra. A vizsgaanyagokat sokszor nehéz beszerezni, főleg idegen nyelvi jegyzeteket, erre viszont szerintem nagyon jó az internet, ahol sok érdekességet találhatunk. De persze ésszel, mert sok marhaság is van, amivel több kárt okozhatunk magunknak, mint amennyire hasznos. Például sok előadást, tanulmányt és eredeti anyagot is fellelhetünk magyar nyelven, vagy akár angolul még többet. Viszont ha döntenünk kell, hogy könyvtárból szerzünk meg valamit vagy a netről, akkor a győztes a már emlegetett könyvtár.

Szóbeli vizsga vagy írásbeli vizsga? Ez általában egyénfüggő, ki melyiket szereti jobban. Nekem eddig a szóbeli vizsgákkal jobb tapasztalataim voltak, pedig a bölcsészkaron nem túl jellemzőek. Ha írásban megyünk, nincs mit tenni, agyalni kell és összpontosítani, egy teszten például nem hibázhatunk. Kifejtősnél azt tudom ajánlani, hogy legyünk lényegre törőek, és ha egy kérdésre nem tudjuk a választ, akkor is írjunk valamilyen gondolatot, mert

egy félig üres lapot senki nem kezd el ziven javítani. Viszont az a taktika, hogy hülyeségeket írunk az üres helyekre, szintén nem jó, mert ha én tanár lennék, engem is felmérnének egy ponton túl. Tesztelné pedig, ha lövésünk sincs, mi a megoldás, nekem a kilógikázott válaszok soha nem lettek helyesek, úgyhogy tippeljünk, egy életünk, egy halálunk.

Szóbeli vizsgánál – de ez az írásbelire is igaz – legyünk kiegyensúlyozottak és magabiztosak, egy jó kezdés sokszor eleve a kettést jelentheti. Ha pedig hibázunk, ne vörösödjünk el és blokkoljunk le, semmi értelme, hiszen teljesen megakaszthatja a beszélgetést. Ha az adott kérdésünkre nem tudjuk a választ, nem kell bepánikolni, elő kell állni valamivel, ami hasonlít rá és tudjuk. Sokszor a tanárok azt várják el, hogy legyen fogalmunk és véleményünk az anyagról, és azt érezzék, nem hiába oktatnak minket fél évig.

Végezetül: legyetek tájékozottak, kérdéseket a felsőbb éveseket és legyen önbi-zalmatok. Sokszor egy-egy jól célzott füles és infó többet jelenthet minden tudásnál, pl. a tanárnak az a gyenge pontja, hogy fekete-fehérben jelenj meg, és ne mondj ki bizonyos tiltott szavakat... Sok sikert mindenkinek! ;)

Juhász Gréta

Közösségformálás a tudomány segítségével

Kilencedik alkalommal rendeztek tudományos diákköri konferenciát Ungváron

2013. május 22-én immár kilencedik alkalommal szervezte meg a Kárpátaljai Magyar Diákok és Fiatal Kutatók Szövetsége (KMDFKSZ) tudományos diákköri konferenciáját Ungváron. Az esemény apropóján Ungvárról és az itt tanuló magyar hallgatókról beszélgettem Rigó Istvánnal, a KMDFKSZ jelenlegi elnökével.

Mit kell tudni Ungvárról és a helyi magyarságról?

Ungvár, az egykori Kelet-Magyarország kulturális központja a trianoni döntést és főként a második világháborút követően rohamtempóban veszítette el magyar jellegét, így ma már a város több, mint százezres lakosságának csak kevesebb, mint 8 százaléka, körülbelül 9.000 fő beszéli nyelvünket. De nem csak ez az, ami megváltozott. Az egykori vidéki kisváros mára pezsgő egyetemi központ, és a városban működő Ungvári Nemzeti Egyetemen (UNE) több tízezen tanulnak, köztük mintegy nyolcszáz magyar ajkú hallgató is.

Az UNE falai közt jelenleg különálló magyar kar működik, élén magyar dékánnal. Hogy jött létre ez a kar és mennyire számít népszerűnek a helyi magyar fiatalok körében?

A Magyar Tannyelvű Humán- és Természettudományi Kar 2008 szeptemberében, államközi egyezmény alapján nyílt, az

itt tanuló mintegy 300 magyar diák pedig jelenleg a matematika, fizika, magyar nyelv és irodalom, valamint a történelem közül választhat. Most szeptembertől pedig a nemzetközi kapcsolatokkal bővül a paletta.

A kar elismertségét jelzi, hogy az ELTE és az UNE MTHTK között 2012 őszén született megállapodás arról, hogy a nálunk tanuló hallgatók probléma nélkül tanulhatnak tovább a budapesti egyetemen.

Az itt tanuló hallgatókkal beszélgetve pezsgő egyetemi világ tárult elém. Mi a szerepe ebben a KMDFKSZ-nek?

Tény, hogy az UNE falai közt tanuló mintegy nyolcszáz magyar hallgatónak sok esetben több kulturális program vagy tudományos konferencia áll rendelkezésére, mint ukrán társaiknak.

Ezt a mi szervezetünk is segíteni próbálja, mely 1998-ban azzal a céllal jött létre, hogy képviselje a kárpátaljai magyar diákok érdekeit, közösséggé formálja őket, és segítse a magyar nemzeti hagyományok és kultúra ápolását.

Például egy TDK-val?

Igen, például azzal is. Bár a TDK „csak” rége volt egy nagyobb, megyei szintű rendezvénynek, a KMDFKSZ Diáknapiaknak. Szervezetünk egyébként pusztán pályázati forrásokból átlagosan kéthetente szervez különféle rendezvényeket azért, hogy közösséget formáljon a diákokból. Kevesen vagyunk itt magyarok, de tudunk egymásról, figyelünk egymásra, és lehetőség szerint segítjük is egymást.

A zsűri tagjai hosszan méltatták a TDK színvonalas előadásait és a több év távlatából megfigyelhető markáns fejlődést. Te hogyan értékelnéd az idei TDK-t?

A kárpátaljai magyar diákság szakmai felkészültsége emelkedő tendenciát mutat, legtöbbjük mára országos szinten is megállná a helyét. Három éve sikerült útnak indítanunk egy publikációs kötetet is (Scientia Denique - Tudomány dióhéjban – a szerk.). Igyekszünk, próbálkozunk. Én hiszem ugyanis, hogy a nyelven, a kultúrán és a közösségen túl a tudomány is megtartó erő lehet itt, Kárpátalján.

Kovács Dávid Attila

Megnyertem az Erasmus-ösztöndíjat!

És most mi legyen?

Idén minden ösztöndíj lehetőséget megpályáztam, amit lehetett: nyári egyetemet, Campus Hungaryt és Erasmust. Szerintem ezek olyan lehetőségek, amiket meg kell ragadni, elvégre csak az egyetemen valósíthatjuk meg őket. Szerencsére mehetek nyári egyetemre és Erasmusra is, aminek nagyon örülök, mégis sok fejtörést okoznak. Hiszen most látom, hogy pályázni csak a könnyebbik része volt, jöhet a szervezés...

Legyen biztos!

Mielőtt elkezdenénk szervezni a kiutazásunkat, mindenképpen legyünk biztosak benne, hogy tényleg mehetünk. Ez így furán hangozhat, de nem elég, hogy az ELTE nekünk ítéli az ösztöndíjat, hiszen a fogadó egyetemünkhöz is külön kell pályáznunk, és be kell tartani a határidőket, amik eléggé szorosak szoktak lenni. Ha kell, írjunk külön e-maileket a kinti koordinátornak, tudjanak rólunk, és akkor már eleve a számitásukban vagyunk, ha valamilyen papírt elkeveredne, vagy nem tartanánk valamilyen határidőt. És írjatok bátran tömegével e-maileket, ezzel a témával kapcsolatosan itthon is és kint is készségesek.

Dokumentumok

Erasmusra sok dokumentumot és nyilatkozatot meg kell szerezni és alá kell íratni tanárokkal. Ezeket érdemes minél korábban elkezdeni, és a tanárokkal kommunikálni, mert ők és a koordinátorunk tudnak a legtöbbet segíteni. Figyelnünk kell, mit kér a fogadó egyetem, mert nálam például Bergen a Learning Agreementet csak kint kéri majd, és nem kell előre elküldennem nekik a pályázati anyagomat.

Viszont nem csak az egyetemi papírokra, hanem a sajátjainkra is gondolnunk kell, hiszen érdemes lehet kintre útlevelet, nemzetközi diákigazolványt és Európai Egészségbiztosítási Kártyát igényelni, az utolsó kettő akár interneten is lebonyolítható. Ezek nem egy-két nap alatt készül-

nek el, így érdemes jó előre elintézni őket. Lehet a személyi elég Európán belül, de bármilyen történetet vele (elvész, ellopják), ezért jó, ha két azonosító iratunk van külföldön.

Mit fogadnak el?

Az Erasmus tanulmányi félév egyik fő szempontja, hogy nem lehet miatta kredit-túlfutásunk, és olyan tárgyakat kell külföldön elvégeznünk, amit az itthoni tanulmányainkba beszámítanak. Ilyen tárgyak találása nagy kutatómunkát és körbekérdezést igényel, illetve a tanárokkal kell megbeszélni, mit fogadnának el. Szerintem érdemes szólni azoknak a tanároknak is, hogy Erasmuson lesztek, akikkel csak előadásotok lesz, és vizsgázni is visszajötök belőle, ne legyen belőle később probléma, mert esetleg nem szóltatok külön.

Tipp: nekem például kevés fő tárgyam van, így lehet választani specializációból is, ha a fő tárgyaitokból nem lenne meg a minimum három tárgy, mert az a lényeg, hogy főszakos legyen, és ne minoros.

Utazás

Szerintem ez az egyik legnehezebb része a dolognak, főleg, ha repülővel utaztok, mivel érdemes előre foglalni jegyet, viszont ehhez előre tervezni kell. Figyeljétek, hogyan változnak az árak, és ha csak emelkednek egy ideje, akkor foglaljatok minél előbb. Persze minden légitársaság más, de el kell olvasni, mi van benne a jegyetekben, mert a plusz csomaggal és az

illetékekkel nagyon megsarcolhatnak, esetleg hiába olcsóbb a repjegy. A csomagoknál pedig figyeljétek a kilókat. Repülés helyett pedig sokszor olcsóbb lehet a vonatozás, vagy a felesben repülés és vonatozás, ezeknek is érdemes utánanézni.

Szállás

Ez megint egy külön történet, hiszen az otthoni, a fogadóegyetemi és a szállásos jelentkezésre is külön figyelnünk kell. És persze a határidőkre. Nálam nem volt túl sok keresgélés szállásokat illetően, megnéztem az egyetem által is ajánlott hivatalos diákszállásos honlapot, és kiválasztottam a három legolcsóbbat Bergenben. Viszont nálunk van – bizonyára több helyen is – kaució, ami eléggé borsos, és korán kell befizetni, szóval ezzel számolni kell. Ha pedig megvan a szállás, akkor érdemes Google Térképen és mindenféle internetes oldalon utánanézni, hová megyünk. Ma már szinte teljesen fel tudunk térképezni távoli helyeket is.

Finanszírozás, biztonság

Egy Erasmus-félév sok helyen költséges dolog, viszont szerintem nem lehet a pénz a gát, mivel ez egy hosszú távú befektetés, kíváltképp egy nyelvszakos hallgatónak. Akár fél évre is lehet Diákhitelt kérni, ha valakinek kellene némi kiegészítés, és kedvező hitelt venne fel. Ami viszont a legfontosabb, hogy mindig legyünk óvatosak, elvégre egy Erasmus-hallgatónak önállónak kell lenni, és kint kevés emberre számíthatunk. Érdemes korán begyűjtenünk fontos telefonszámokat, címeket, és például a kinti magyar követség elérhetőségeit, ha bármi baj érne minket.

Juhász Gréta

Nyári egyetem: Cluny

Convention des Jeunes Citoyens Européens

A BA diplomázásomat követő nyáron határoztam el, hogy ha Erasmusra nem is szeretnék menni, egy nyári egyetem nagyon tetszene. A lehetőségek után kutatva szinte rám talált egy levelezőlistán egy franciaországi lehetőség, ahol európai uniós tematikával foglalkozva tölthettem el közel két hetet.

Aki egy kicsit is járatos a francia történelemben, annak a clunyi apátság neve minden bizonnyal ismerősen cseng. Csak nagyon lassan tudatosult bennem, hogy én nem csak egy városban leszek ezzel a csodálatos hellyel, hanem egészen pontosan ott fogok eltölteni két hetet. Az apátságban ma már felsőoktatási intézmény működik, és ez a denevérjárta, kísértetkastély-szerű kollégium ad otthont a nyári egyetemnek.

A program minden évben tematikus. Amikor én jelentkeztem, az európai szolidaritás volt a vezérfonal, idén pedig az elkészí-

tendő akciótér tematikája Citizens of Europe: a choice to be made.

Ez nem egy konvencionális nyári egyetem, ugyanis a hagyományosabb tanórák helyett mindössze néhány előadás van, a fennmaradó időben pedig a résztvevőknek kell dolgozniuk – többnyire csapatban. Az egyik kedvenc feladatom az volt, amikor európai parlamenti ülést modelleztünk, és a résztvevők mind-mind egy, a sajátjukétól különböző ország álláspontját képviselték. Idegen nyelven vitatkozni, tárgyalni, érvelni és eredményre jutni – élet-szerű helyzetek, és nagyon hasznos, ha

ehhez hasonló környezetben gyakorolhatja be az ember.

A többnyelvűség nem csak a résztvevők összetételét tekintve hatja át a nyári egyetemet, ugyanis a legtöbb megszövegezett indítványt, dokumentumot és akciótérvt a benyújtás előtt angolra és franciára is le kell fordítani. A kommunikáció nyelve is ennek szellemében az angol és a francia, de előbb-utóbb mindenki megtalálja – szó szerint – a közös nyelvet a másikkal. Él-mény például, amikor a szláv országokból érkezők orosz-bolgár-ukrán keverék nyelven csevegnek mellette az ebédlöben, míg az osztrák, német és holland lányok beszélgetéséből a német nyelv ezernyi árnyalatát ismerheted meg.

Idén a jelentkezés már lezárult, de ha érdekel Európa és a sokszínűség, jövő nyáron mindenképp jelentkezni! További információkat a <http://www.e-uropae.net/> honlapon találsz.

Varga Judit

Vége itt a nyár és tanulhatunk

A nyári szünet jobb esetben arra való, hogy kipihenjük a vizsgákat, az otthon melegében megbújunk, esetleg végezzünk némi diákmunkát, és utazgassunk ide-oda a családdal és a barátokkal. Mégis sok hallgató a nyári szünetben is tanulásra adja a fejét. De miért is jó nekünk a nyári egyetem?

Nekem az év kedvenc része a nyári szünet, mivel ilyenkor a vizsgák után nagyon jó érzés néha punnyadni vagy csoszogni a barátokkal, ócska női magazinokat olvasgatni és a leghajmeresztőbb Discovery műsorokat bambulni. Ráadásul a vizsgák után jó pár hétig úgy is érzi az ember, hogy teljesen mértékben megérdemli a pihenést, elvégre elvégezte a „munkáját”. Ezt az egy érzést fogom hiányolni a nyaramból, hiszen végül megpályáztam egy norvég nyári egyetemi ösztöndíjat, amit sikeresen el is nyertem néhány csoporttársammal együtt.

A nyári egyetemen a hallgatók négy vagy akár több hétre kimennek nyáron

egy adott egyetemre, ott rendszeresen órára járnak, tanulnak, és végül vizsgáznak is a tanultakból, épp úgy, mint itthon. Ezek a lehetőségek azonban főképp a nemzetek közötti kapcsolatok erősítéséről, a multikultúra kiteljesedéséről és az ismerkedésről szólnak.

A mi esetünkben egy hathetes oslói képzésről beszélünk, ahová jelentkezhetek angolul és norvégül beszélő hallgatók egyaránt. Mi, norvég szakos hallgatók lévén norvég kurzusokat vettünk fel, hiszen a norvég nyelvtudásunk fejlesztése miatt utazunk ki. A jelentkezésnél minden eddigi dokumentumot kérték (érettségi, nyelvizsgák, átlagok, ajánlások,

fordítások), éppen csak a napi rutinomra és a kedvenc színeimre nem voltak kíváncsiak. A paksaméták alapján beválogatták az embereket, a szerencsés rá-szorulókat pedig pénzösztöndíjjal is jutalmazták, a napi háromszori étkezést és a szállást kiegészítve.

A mi tanszékünk nyári lehetőségei szempontjából nagyon szerencsés, mivel az összes szakon rengeteg lehetőség van kiutazni, norvégon például lehet menni Oslóba, Bergenbe és Kristiansandba is. Aki teheti, pályázzon hasonló a szakján, mert szerintem megéri a nyarunkból pár hetet egy ilyen lehetőségre szánni. Nyelvszakosoknál pedig különösen fontos, hogy ne felejt-senek sokat a nyáron. Így, aki még nem pályázott, figyeljen a jegyeire és a szorgalmára, és éljen a tanszéke adta lehetőségekkel!

Juhász Gréta

Tanárságból jeles - 4. rész

Replika egy utópiára

„Az ISHCMC-ben (ez egy Vietnamban lévő nemzetközi iskola neve) a nemzetközi érettségihez vezető általános és középiskolai programot követik. A lényege, hogy hat téma közé rendezik a tananyagot: 1. Kik vagyunk mi? 2. Hol vagyunk és milyen korban élünk? 3. Hogyan működik a világ? 4. Hogyan fejezzük ki önmagunkat? 5. Hogyan szervezzük meg, rendezzük be az életünket? 6. A bolygó mindenkié. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy minden tantárgy ugyanazzal a jelenséggel foglalkozik, csak más megközelítésből. Például amikor a Hol vagyunk és milyen korban élünk? témakörben a naprendszerrel kezdtek foglalkozni, akkor matematikából a síkidomokat és a testeket vették elő, majd a megismert darabokból úrállomást építettek. Testnevelés órán a tanár bácsi úgy gyakorlatoztatta őket, mint-ha úrhajóskiképzést tartana. Művészetórán a matekórán megismert testeket, alakzatokat fotózták, miközben megismerkedtek a perspektívával. A fotókat ezután photoshoppal kiigazították.”
(Éva magazin, 2012. márciusi szám, Neset Adrienn írása)

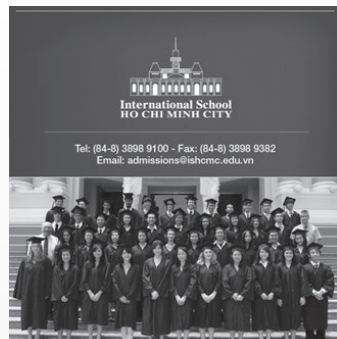
Elég utópisztikusan hangzik, nem? Akár Voltaire Candide című művébe is beleillene egy olyan világ, ahol a gyerekeknek él-mény a tanulás, és ahol hatodik osztályig csak azért írnak dolgozatokat, hogy a tanár lássa, kinek, miben kell (vagy lehet) fejlődni. Jegy nincs. Nincs jeles tanuló vagy elégtelen tanuló. Csak tanulók vannak, akik mindannyian jók valamiben, és akik majd az érettségi után kezdeni fog-nak valamit az életükkel, lehetőleg úgy, hogy ezzel maguknak és másoknak is a javára váljanak.

Ezzel szemben Magyarországon már évszázadok óta a poroszos, azaz teljesítményközpontú rendszer van érvényben, ahol mindent és mindenkit igyekeznek számokkal, jelekkel és százalékokkal kifejezni. (Alsó tagozatban ezeket piros pont-nak, piros csillagnak, fekete pontnak és fekete csillagnak becézik. Egy kisgyereket mégsem mérhetnek számokkal, és mi másra találtak volna ki a színes síkidomokat, ha nem erre?) Itt a legtöbb diáknak az a célja, hogy ötöst kapjon, és nem nagyon különbözteti meg a puskázásból származó ötöst a hajnalig tanulós ötöstől. Ebben a rendszerben a gyerek ül az órán, és úgy

hallgatja a tanárt, mint a hívők hallgatják a miséző papot. Vagyis hallgatná, ha nem facebookozna az okostelefonján, nem rajzolgatna kockákat a füzetébe, vagy nem beszélgetne a padtársával. De ha mindezeket nem csinálja, általában akkor sem figyel, hanem elmélkedik valami másról. E rendszer neveltjei érettségire biztosan birtokában lesznek a nyitott szemmel alvás rendkívül fontos képességének. És ez nem rosszság vagy lustaság. Ez a túlélés egyetlen záloga.

Nem azért állítottam szembe ezt a két leírást egymással, hogy szidjam a másodikat és egekig magasztaljam az elsőt. Hiszen nagyon jól alátámasztható indokai vannak ennek az óriási különbségnek.

Egyrészt ne felejtjük el, hogy a megszokás nagy úr. A poroszos modell rendkívül jól működhetett régebben, amikor nem érte ennyi inger az embereket, nem globalizálódott a világ, mindenki lassabban élt. És egy ilyen nagy múltú hagyományt nehéz megszakítani. Akárhogyan próbálkoznak vele különböző főntről jövő módszerekkel (az órák tömbösítésével, szöveges értékeléssel az alsó tagozatban), ezek mindig kudarcba, rosszabb esetben ká-

Fostering Individual Ability

oszba fulladnak.

Ugyanis a tanárok ebben a rendszerben tanultak általános iskolában, gimnáziumban, egyetemen. Ezt szokták meg, ezt ismerik, és ezek között a keretek között (negyvenöt perces órák, rengeteg tananyag kicsi órásszámmal, frontális módszerhez berendezett osztálytermek, osztályozási kényszer) ember legyen a talpán, akinek van ideje a pozitív önértékelésről beszélni, úrállomásokat építtetni vagy úrhajóskiképzést tartani.

Az is fontos tényező, hogy a fent említett nemzetközi iskola magániskola, és mint ilyen, elképesztően drága. Ezzel szemben itthon a tanárok semmi presztízsért és majdnem semmi fizetésért teszik ki a lelküket, és akármilyen szépek a csillogó gyerekszemek, meg az év végén kapott virágcsokrok, nem adnak érte kenyeret a boltban. (Többek között ezért nőiesedett el a tanári pálya.)

Viszont valamit azért profitálhat a jövődöbeli tanár a nemzetközi modellből is. Láthatja azt, hogyan is lehetne csinálni, és megpróbálhat szépen lassan elemeket át-csempészni a saját tanóráiba, de csak azt, ami lehetséges, és ami tetszik. Minden tanár egyben önálló személyiség is, mindenkinek más áll jól.

Végezetül a cikksorozat címét megcáfolva azt kell mondanom, hogy jeles tanár nem létezik. Ugyanis ezt sem lehet számokban mérni.

Sugár Viktória

Dolgok,

amiket mindenképpen meg kell tennünk vizsgaidőszak alatt

A szorgalmi időszak szellemi szárazsága után az Olümposz lábánál lustálkodó mûzsák május beköszöntével leporolják megkopott hintójukat és a félév során megspórolt ihletet egyszerűen öntik a szerencsétlen hallgatók nyakába. A kérdés már csak anyyi, hogy mit kezdjünk a bennünk felmerülõ rettentõ potenciával.

Tudatunk, elménk hirtelen kitágul, kreativitásunk számszámolni kezd. Eddig elérhetetlennek hitt szférákba emelkedünk, hinni kezdjük, hogy mindent elérhetünk (a 4.5-ös átlagon kívül), és nem kell mást tennünk, csak beírni a google-be, hogy: japán bonsai kertészkedés kezdõknek.

Május lévén összegyûjtöttem egy kis csokorba a legégetõbb, leghalaszthatatlanabb dolgokat, amiket meg kell tennünk, vagy el kell sajátítanunk. Kezdjük egy kis bölcsésztudománnyal. Karunkon tucatnyi ritka és egzotikus nyelvet lehet tanulni, a koreaitól egészen a macedónig. De ez kit érdekeli? A svéd nyelvi alapvizsgád lényegtelen. Tanulj meg

tündéül. A net tele van jobbnál-jobb online quénya tanfolyamokkal. Töltsd le még ma, hadd örüljön Tolkien!

Mindig is érdekelt a molekuláris gasztronómia? A lehetőség elõtted áll. Hol érdekel minket a bevezetés a filozófiába, ha pár tucat laboratóriumi mûszer segítségével addig préseljük és centrifugázunk a zöldborsót, amíg csak egy paca nem lesz belõle, csak azért, hogy utána újra zöldborsót csináljunk belõle?

Természetesnek veszem, hogy ilyenkor újranezzük kedvenc sorozatainkat. De ha már az audiovizuális élmény egyszerűen nem elégíti ki, itt az ideje, hogy beleásd magad a

kedvenc sorozatodban játszó színészek magánéletébe. Hát nem éredekfeszítõ, hogy a Trónok Harcának Tyrionját alakító Peter Dinklage vegetáriánus és van egy Zelig nevû lánya? Dehogynem.

Minden vágyad, hogy sikeres DJ legyél? Nem kell ének-zene szakosnak lenned, hogy sikerüljön. Ha Skrillexnek elég egy macBook, akkor neked miért ne lenne elég muterodék pentium 4-es lélekvesztõje. Tucatnyi virtual DJ program található a neten. Egy kattintás és elõtted vannak a lemezek, neked már csak pörgetni kell. És ne aggódj, ezzel a jövõdet építed. Ki akar irodalmár lenni, ha lehet sztár DJ?

Remélem sikerült rávilágítanom a vizsgaidőszak jövõformáló szépségeire, és aki útközben rájönne netalán, hogy nem fengshui lakberendezéssel szeretne foglalkozni, az kezdjen el készülni az UV-kre. Akárhogy is döntsetek, mindenkinek sok sikert kívánok a vizsgaidőszakhoz.

Dicsõ Ferenc

Na de hol van hozzá a spagetti?

Bologna városa két dologról ismeretes: a spagettiszószáról és a városban ratifikált oktatási reformról. Engem személy szerint a spagetti jobban izgatna, de mivel ez nem a gasztrorovat, kénytelenek lesztek a bolognai folyamatokról olvasni.

Elõljáróban le szeretném szögezni, hogy írásom nem kívánja méltatni sem az oktatási rendszerünket, sem a még regnáló hatalom névváltoztatási akciót. Hogy jön ide a „névváltoztatósdi”? Úgy, hogy a szóban forgó oktatási rendszer és a mi drága jó Széll Kálmán terünk kísérteties párhuzamban állnak egymással.

Kezdjük a Moszkvával. Bármennyire is fáj, a Moszkva tér eredetileg Széll Kálmán tér volt. Apámék fiatal korukban még a „Kalin”, és nem a Moszkván találkoztak. A korok és a hatalmi viszonyok változásával az aktuális „fõnökök” tanácsosabbnak látták átnevezni Moszkva tere, majd nem is olyan rég visszanevezni Széll Kálmán térére. A név ese-

tünkben lényegtelen, de az emberekbõl kiváltott reakció fontos: a régi jobb volt. A régi mindig jobb. Legyen az autó, zene, hatalmi berendezkedés, sõt – megkockázatom – nõ is: az elõzõ jobban tudott teljesíteni. A lényeg, hogy jobb a régi. Ez a mentalitás legalább annyira magyar, mint a pálinka és a gulyás.

Na de mi van, ha a régi nem is igazán a régi? Itt kapcsolódik össze a mi Moszkva terünk a bolognai rendszerrel, ugyanis ez a nemrég bevezetett oktatási rendszer – kis kihagyással ugyan, de – már több száz évet mûködött a klerikusok idejétõl kezdve. A rendszer mögötti logika változatlan, de sajnos korunk társadalmába már nem integrálható vissza

teljes pompájában. Röviden: a célja az, hogy nagyobb rétegek számára legyen elérhetõ az egyetemi képzés, ezáltal a mûveltség (BA), de mélyebben csak az igazán kivételes képességû egyének áshassák bele magukat a tudományokba (MA). Ez eddig egy gyógyó ötlet, de sajnos jelen korunkban a BA diploma MA nélkül csak egy „fõsulinak” számít, amitõl gyakorlatilag elértéktelenedik, mert a munkaerõpiac nem támogatja azt, amit a bolognai rendszer atyjai megálmodtak – a sokrétû, sokfelé ágazó interdiszciplináris képzést.

Ha az oktatási rendszer nem is olyan tökéletes, mint egy bolognai ragu, nem tehetünk mást, mint elfogadjuk, és élünk az általa nyújtott lehetőségekkel. Nekünk, bölcsészeknek pedig nincs más dolgunk, mint megkeresni önmagunkat, nemzedékünket és terjeszteni az ilyen apró igazságokat, melyek járdakövei a valóság megismerésének és egy helyesebb irány felfedezésének.

Dicsõ Ferenc

Városnézés Budapesten

avagy (már-már klisés) turistaként a saját városodban

Budapestre felköltözve az ember még rendszeresen elcsodálkozik a város szépségén és jó érzéssel tölti el a Dunát övező területek panorámája, de három-négy év után már megkopni látszik a varázs. Ha azonban a nyaralás még messze van, érdemes visszaváltani „rácsoálkozó” módba, és egy kicsit turista-szemmel körülnézni Budapest utcáin.

Ahhoz, hogy igazán beleélhesd magad a városnézésbe, fontos, hogy úgy indulj neki, mintha tényleg külföldön lennél. Vagyis kényelmes ruhában, kevés felesleges holmit cipelve, lehetőleg fényképezőgéppel, naptajéval és vízzel felszerelve. A bevásárlólistát vagy a könyvtárba szánt könyveket ezúttal hagyd otthon – te most „nyaralsz”.

Az út megtervezésénél törekedj arra, hogy minél több „klasszikus” nevezetességet ejts útba – csak hogy ezúttal nem csak elsietsz majd mellettük, hanem alaposan meg is nézed majd! Kezdd utadat a Blaha Lujza téren, keresd meg a régi színház emlékkövét, majd a Rákóczi út bal oldalán sétálva nézz felfelé! A házakon szobrok, domborművek és szecessziós díszítések sorakoznak. Az Astoriáról indulj el a Deák tér felé, és ahogy minden turista tenné, nézd meg Európa legnagyobb zsinagógáját. A Deák és Erzsébet téren átvágva (akár a Danubius kutat útba ejtve) következő állomásod a Bazilika lesz. Szánj rá időt, hogy kívül-belül megnézd a Hild József és Ybl Miklós tervei alapján készült neoreneszánsz épületet, majd a keresztutcákon átvágva (lassan sétálgatva, megfigyelve az épületek homlokzatát!) célozd meg a Dunapartot!

A Széchenyi István téren található Gresham-palota a magyar szecessziós építészeti egyik remekműve, emellett pedig a Világörökség része. Innen kétféle úton folytathatod utadat. Ha előbb szeretnél még egy kicsit a budai oldalban gyönyörködni, sétálj a villamos vonalát követve észak felé, így egészen közelről tekintheted majd meg az Országházat. A Steindl Imre tervei alapján készült épület közelről is lenyűgöző, igazán jó rálátás azonban csak a másik partról nyílik, irány tehát a felújított Margit híd. A Greshamtól a Margit hídig villamossal is mehetsz, ha elfáradtál – fontold meg, mert sok séta áll még előtted.

Ha a másik úton indulsz el, akkor sétálj át a Lánchídon (ne felejtj el a közepén megállni és integetni az alattad elhaladó hajók utasainak), a Clark Ádám térmél pedig mindenképp keresd fel a 0 kilométerkövet. Ha úgy vesszük, gyakorlatilag minden Budapestről kifelé vezető út innen származik. Ha már ott vagy, mindenképp nézd meg a hegy oldalán található, kivételes szépségű mozaik címert.

A következő állomás a Vár. Ha a Margit hídon jöttél, villamosozz el a Széll Kálmán térig, majd mielőtt felszállnál a várba menő autóbuszra, fényképezd le a Posta-

palotát. A busz a Szentháromság téren tesz majd le.

Ha a Lánchidat választottad, a 16 vagy 16A jelű autóbusszal kell továbbmenni, vagy ha nagyon elkopott a turistás lelkese-dés, fizess be egy siklózásra.

A budai várnegyedben – amely szintén a világörökség része – eltöltött idő alatt mindenképp sétálj ki a Nemzeti Galéria környékén található erkélyekre, nézd meg a Sándor-palotát, és ha már útba esik a Szentháromság tér, ne hagyd ki a Mátyás templomot és a Halászbástyát sem. Ha már ott vagy, keresd fel a Sziklakórházat (ha tervezel idejönni, mindenképp vigyél magaddal pulóvert), majd ereszkedj le az egyik lépcsőn a Logodi utcába, ahol többek közt Kosztolányi Dezső, Babits Mihály és Márai Sándor is lakott több-kevesebb évet. Innen egy újabb lépcsőzéssel a Vérmezőre jutsz, ahonnan egy könnyed leve-zető sétát követően számtalan közlekedési eszközzel hazajuthatsz.

Ha útközben megéheznél, nem muszáj a turisták által frekvált helyekre menned, azok ugyanis általában nem a legolcsó-bbak, de például egy sütemény vagy fa-gy-lalt befér. A Várban található cukrászdák-ban általában egész évben kapható az ország születésnapj tortája (időnként akár a régebbi változatok is), ha pedig valami ennel is édesebbre vágysz, akár egy vatta-cukorárust is kereshetsz – és akkor már-már a strandhangulat is adott lesz!

Varga Judit

Nekem a Balaton a Riviéra...

Nyaralás belföldön

Én nagyon szeretem a természetes vizeket, úgyhogy nyáron, ha tehetem, víz mellett töltöm az időmet. Szerencsére Magyarország fürödhető tavakkal elég jól áll, így, ha nem telik arra, hogy a tengerpartig menjek, érdemes itthon is körülnézni ahelyett, hogy mindig csak a munkával vagy otthon tengetné az ember az időt. Én nem vagyok punnyadás-párti, így most néhány olyan vízpartot mutatok be nektek, ahol aktívan tudjátok eltölteni a szabadságotokat, illetve a nyaralásra szánt időtöket.

Az első célpont: a Fertő-tó. Sokan nem tudják, hogy a Fertő-tó és környéke milyen jó terep egy kezdő biciklitúrás csapatnak. A teljes kör körülbelül 130 kilométer, ha ezt több napra (akár egy hétre) elosztjuk, 20-40 kilométer jut egy napra, azt még előzetes edzettség nélkül is le tudja tekerni bárki, feltéve, ha le akarja. A merészebbek egy nap alatt is körbenyomhatják, de kezdőként ezt inkább nem ajánlom. Vannak fürdésre kijelölt helyek, és rengeteg látnivaló útközben. Madárles, kilátók, kőfejtő, kastély – ez csak a csapattól függ. A Fertő-tóról tudni kell, hogy Magyarország és Ausztria határtava, így osztrák és magyar kerékpárutakat is tesztelhetünk, kíváncsi lennék, kitaláljátok-e, melyik oldalon jobb a minősége és a szolgáltatások mennyisége. Úgy van! Ausztriában. De ettől függetlenül a magyar oldal is veszély nélkül végigtekerhető, és ha kempingezéssel oldjuk meg a szállást, akkor olcsóbban ki lehet jönni. Felszerelés: kell egy jó, masszív csomagtartós bicikli, erre szerelhető táska, bukósisak, sátor, hálózsák,

polyfoam és a kempinges túlélő étkészlet, hogy legyen miben megmelegíteni a csodálatos babkonzervet. És a vonatra a bicikliknek is kell jegyet venni!

A második célpont: a Tisza-tó. Itt lehet csak igazán finom halászelevet enni, már ha szeretitek, jó csipősen, friss kenyérral. Nyáron egyre több vendéget tudhat magáénak ez a kis tó, a vize ugyan általában kicsit hidegebb, mint a Balatoné, ám minőségbeli különbség nincsen. A tó menti települések teli vannak vendégházakkal, illetve kempingből is akad jó néhány, a balatoni árak alatt. Ide is vihetünk biciklit, praktikus, ha a parttól messzebb van a szállásunk, és itt is van körben bicikliút, de ha nem viszünk, akkor is lesz mit aktívkodni, ugyanis a strandok mellett találunk kajak- és kenubérlő helyeket. Jó szórakozás többen együtt bérelni egy hajót és kievezni, a viharra és a sulyommezőkre viszont különösen tekintettel kell lenni! Vonattal vagy busszal is könnyen megközelíthető a tó, úgyhogy tényleg mindenkinek ajánlom egy hosszú hétvégére, akár családdal, akár barátokkal. Felszerelés: kenu és a kempinges cucc.

A harmadik célpont: természetesen a Balaton. Ott is az északi part és a Káli-medence. De azért, hogy a fürdés se maradjon ki, érdemes a Balaton-parti kempingek egyikében megszállni, például Révfülöpon. Mivel Badacsony közvetlen közelében vagyunk, akár bortúrát is szervezhetünk, de a nagy melegben inkább csak fröccstúrára vállalkozunk. Észak felé indulva úgy is csodálatos tájakra tévedhetünk, ha előre nem nézünk ki túraútvonalat, de különböző nehézségű, hosszúságú túrák leírásai megtalálhatók az interneten. Aki a romokat szereti inkább, azoknak is tartogat meglepetést a Káli-medence, Kisfaludon és Töttöskálón is templomromba ütközik az ember. A Káli-medence egyik legszebb látványossága a Szentbékállaikötöng, a Pannon-tenger aljzata, amely máig fennmaradt és őrizi köveiben a vízi élet maradványait, csiga- és kagylónyomokkal teli mintákat. A kötöng mellett érdemes felmászni az Ingókőhöz is, amely a rengeteg hatalmas kőszikla között az egyik legérdekesebb, mert ha a végére állunk, kisebb billenéssel megmozdul. Felszerelés: kényelmes túraruha, fényképezőgép, térkép, kempinges cucc.

Boda Daniella

Hol strandolj Budapesten?

A cikk írásakor éppen nem tombol a nyár, de hátha a megjelenéskor már szandálban mehetek vizsgázni... Viszont, ha jön a meleg, és a vizsgáknak is vége, akkor hűsölni kell valahol. Például annak, aki kifejezetten hideg vízben szereti áztatni magát, irány Csillaghegy! Aki hullámedencét (vagy éppen a szőrfőt) kedveli, annak a Margitsziget felé kell vennie az irányt, a Palatinus Strandra. És ha valaki rossz időben szeretne vízcúszdázni, sodró pataokban fürdeni és szaunázni, neki is tudok ajánlani valamit: Aquaworld Budapest.

A Csillaghegyi Strandfürdő a budapesti strandok közül az egyik legolcsóbb, de a leghidegebb is. Diákigazolvánnyal hétköznap 1300 Ft a belépő, míg hétvégén 1500 Ft. Erre számítani kell, nyáron a hétfégi belépő mindig többbe kerül, mint a hétköznap, de általában a zárás előtti néhány órában kedvezményesen lehet bemenni, és több fürdő is tart tematikus napokat, amikor további kedvezményeket adnak, például a lányoknak, vagy bizonyos napokra/idezőszakokra bontva. A csillaghegyi strandot megközelíteni is könnyű, a Batthyány téren kell felszállni a szentendrei HÉV-re (H5), és Csillaghegyre leszállni. A strandon két nagy medence és egy gyermekmedence van, nagy fák és sok árnyék, és még a tömeg is elviselhető.

Ha már a harmadik kerületnél tartunk, érdemes egyszer meglátogatni a Csillaghegytől néhány kilométerre lévő Római Strandfürdőt. Itt ugyan egy kicsit drágább a diákbelépő, hétköznap 1700, hétvégén

1800 Ft, de cserébe több vízcúszdát is kipróbálhatunk. Sok büfé és még több óriási fa vár bennünket, ha árnyékra vágyunk, sörrel a kézben.

Haladjunk tovább dél felé, a pesti oldalon, az Árpád hídhöz közel beugorhatunk a Dagályba, amely az eddigiek közül a legnagyobb strand, itt minden nap 1900 Ft a diákjegy, de ezért termálfürdőzhetünk is, hullámokon lovagolhatunk a hullámedencében és megmártózhathatunk az élménymedencében is. Nyári hétvégeken általában sokan vannak, hiszen megközelíteni nagyon könnyű és közel van a belvároshoz, de a medencék színvonala és vize kifogástalan.

A Dagálytól ismét délre haladva tovább a Palatinus Strand jön a Margitszigeten. Ez is nagyon közkedvelt, egy nyári délután több ezer ember pancsol egyszerre a tizenegy különböző medencében, viszont éppen a mérete miatt a tömeg eloszlik, kivétel a hullámedencében. A hatalmas

hullámok között bizonyos időszakokban szőrfoktatás is folyik, így a vállalkozó kedűek befizethetnek egy menetre. A belépő egyébként itt sem sokkal drágább, 1900 Ft hétköznap és 2100 Ft hétvégén diákkal. Ezért aztán nyitástól zárásig csúszdázhatunk, ha éppen úgy tartja kedvünk, áztathatjuk magunkat az élménymedencében vagy a termálmedencékben, melyeket idén tavasszal felújítottak.

Ha valaki nagyon egészséges kikapcsolódásra vágyik, az kerekedjen fel, és látogassa meg a Dandár Gyógyfürdőt, amely ugyan nem strand, hanem inkább beltéri áztatás, de a víz összetétele az idegi és izületi bántalmakra is gyógyírt jelent. A diákbelépő minden nap 1000 Ft, és a Petőfi híd pesti hídfőjénél kell keresni, egy kicsit dél felé.

Egy kicsit ugorjunk vissza Budapest északi részére, ugyanis nem szabad kihagyni a fürdős élményekből az Aquaworldt Káposztásmegyeren. Rengeteg vízcúszda és medence közül válogathatunk, az én kedvencem az UFO, amely csak először tűnik ijesztőnek. Kültéri és beltéri medencék és elemek is vannak, a csúszdázáshoz viszont nem kell kimenni, így akkor is jó élmény az Aquaworld, ha kint éppen rosszabbra fordult az idő. Élménymedence, hullámedence természetesen itt is van, egy egész résznyi szaunával és gőzfürdővel kiegészítve, és ez mind benne van az árban. Sőt, éjszakai fürdőzős akciót is szoktak hirdetni. A diákjegy egyébként hétköznap 3990 Ft, ezzel este 10 óráig is fürödhetünk akár, és csütörtökön mindig diáknapi van, amikor 50%-os kedvezménnyel lehet bemenni diákigazolvánnyal. Eljutni pedig a Keleti pályaudvartól lehet a 230-as busszal.

Aki pedig nem szereti a klóros medencevizet, annak első lépésben a Déli pályaudvart, második lépésben pedig egy vonatot ajánlok a Velencei-tó felé. Jó fürdőzést mindenkinek!

Boda Daniella

Irány Róma!

Utazás a Keletiből, egy átszállással

Télen 20 fok, nyáron 40, napsütés, pizza, sirályok, robogók és a Colosseum. Kell ennél több? Rendhagyó beszámoló Rómáról, magyar szemmel.

Miért vonat?

„Vonattal? De hát miért nem repülővel mentek? Kényelmesebb is, gyorsabb is!” – ezek voltak az első reakciók, amikor megmutattuk Rómába szóló vonatjegyeinket. Tudjuk, hogy gyorsabb, de drágább és korántsem olyan izgalmas, mint a vonat, melynek ablakából már megérkezésünk előtt megtapasztalhattuk a jellegzetes olasz táj bűvöletét.

Egy dolgot azonban örökre megjegyeztünk a vonatutazással kapcsolatban: „Sose aludj el!” Mert kirabolnak. Mint ahogyan arról Rómába érkezésünk után az olasz rendőrség tájékoztatott: minden vasútvonalon működik egy szakosodott maffia, melynek tagjai felszállnak a vonatokra, és a békésen szendergő utasokat a legkülönfélébb módokon (pl. zsebük felvágásával) szabadítják meg pénztárcájuktól és egyéb értékeiktől.

De hol vannak az olaszok?

Az „örök városba” Keletiből való indulásunk másnapjának reggelén érkezünk jókora bőröndjeinkkel. A pályaudvar nagyobb és zsúfoltabb, mint bármelyik budapesti, és az egyszeri magyarban azt az érzést kelti, mintha nem Rómába, hanem valamelyik ázsiai vagy afrikai városba érkezett volna. És nem csak a pályaudvar!

A Colosseumnál törökök árulják a szuvenírt, a vegyesboltokban kizárólag afrikaiak dolgoznak, a szállásadónk ügyintézője iráni volt, míg a virágárusok jellemzően szintén valamelyik közel-keleti vagy afrikai arab országból érkeztek, a Trevikútnál „öcsőért” fényképezgető, lerázhatatlan és egy idő után végtelenül irritáló kollégákkal egyetemben, de a pizzériákban sem olaszok, hanem távoli nyelvrokonaik, románok szolgálnak fel. Olaszokkal elvéve találkoztunk csak.

A virágárusokhoz pedig egy jó tanács: soha nem szabad velük szóba elegyedni! Ellenkező esetben ingyen adnak rózsát, amiért úgy 2 perc múlva már fizetni is kell. 5 euró alatt pedig csúnyán néznek, és hirtelen több árus tűnik fel a közelükben.

Olcsó szállás a Colosseumtól 10 percre

Mikor felöltött bennünk a gondolat, hogy a vizsgaidőszakot valamelyik európai nagyvárosban kéne kipihenni, rögtön el is vetettük, mondván: túl drága. Aztán elkezdtünk szállásokat nézegetni, és rájöttünk, hogy egy csipetnyi ügyességgel, utó- vagy esetünkben előszezonban talán annyira nem is az, s végül megtaláltuk szállásunkat: egy háromcsillagos hotel, 10 perc sétára a Colosseumtól és a Termini központi pályaudvartól. A 7000 forint/fő/éjs árban benne volt egy bőséges reggeli és egy közepesen tágas, ám jól felszerelt szoba. Érdekes tehát kutakodni, aki keres, az kifejezetten jó ajánlatok közül válogathat.

Colosseum, sült gesztenye és a római Geppetto

Mielőtt elindultunk, megpróbáltunk egy hozzávetőleges programot összeállítani, melyik nap mit kellene megnézni. Bár a várost a nevezetességek szoros egymásmellettsége és a Roma Pass drágasága következtében gyalog jártuk be – ami kisebb

fajta sportteljesítménynek is megfelel –, elmondhatjuk, hogy tervünknek így is csak töredékét sikerült teljesíteni.

Amit azonban mindenképp érdemes látni: az ókori városmag. Az ókori Róma központjának épületei és dombjai egymástól nem messze találhatóak, így érdemes rájuk szánni egy-két napot. Arra viszont érdemes figyelni, hogy mivel Rómában nem divat a műemlékeket kitáblázni (talán mert rengeteg van belőlük?), így könnyedén előfordulhat, hogy nem fogjuk felismerni azt, amit látunk (vagy amin állunk), ezért tanácsos valamiféle útikönyvet vagy audio/video guide-ot kölcsönözni, ezek segítségével ugyanis könnyedén tájékozódhatunk az avatatlan szem számára pusztán kő- és oszloprenetegnek tűnő ókori városközpontban is.

Véleményünk szerint mindenképp érdemes egy-egy napot szánni a közép- és újkori Rómára is, a terekre, a szökőkutakra, a szobrokra és a lebilincselő templomokra, valamint a Vatikánra és annak páratlan gazdagságú múzeumára. Arra persze készüljünk fel, hogy séta közben mindig újabb és újabb, a turistatérképeken fel sem tüntetett látnivalókba fogunk botlani, ami erőteljesen megnehezíti majd a gyors haladást.

Továbbá mindenképp ajánlunk egy kis céltalan bolyongást, sült gesztenyézést (ami ott háromszor akkora, mint hazánkban) és a folyton pezsgő síkátorok, melékutczák felkeresését is, ki tudja, mibe botlik az ember alapon (mi például a Geppettóról elnevezett fajtékoltba botlottunk, ahol az öreg mester a babától a komplett, életnagyságú motorbiciklig mindent helyben gyártott és árult).

Összességében tehát nagyon jól éreztük magunkat, bármikor és bármennyig visszamennénk, s ha a legenda igaz, vissza is térünk majd, hisz dobtunk néhány jó magyar forintot a Trevi-kútba.

Szücs Annamária és Kovács Dávid Attila

Mindent a couchsurfingről

Az utazáshoz nem kell sok pénz

Ha volt olyan dolog, amiről nem hittem volna, hogy bevállalom utazás kapcsán, az az, hogy idegenek lakásában aludjak a kanapén. Charlie, the Unicorn nagy rajongója vagyok, így kicsit a vesémet féltve vágtam bele a dologba, de hogy máshogy sütné az ember palacsintát kilátással az Empire State Buildingre, sétáltatna kutyát a Village-ben, és spórolna rengeteg pénzt az utazáson – hát couchsurfinggel!

A couchsurfing kezdeményezés lényege, hogy egy honlapon keresztül a világ legnyitottabb és legvendégszeretőbb emberei ajánlják fel a kanapéjukat az utazóknak, ingyen és bérmentve. Ebben persze az is benne van, hogy kétes szándékú fiatalemberek invitálnak az otthonukba, de az is, hogy a házigazda saját kulccsal, kocsival és az iPadjével küld el várost nézni, majd vacsorával vár otthon – azért megnyugtató, az előbbi elég ritkán esik meg, mert a CS-közösség figyel rá, hogy kiszűrje az ilyen tagokat. Én belevágtam, és nem bántam meg: azóta az Egyesült Államokban és Angliában is „szörföltem”, az eredeti célján pedig bőven túlnőtt a dolog, mert a megspórolt pénz mellett rengeteg élményt adott.

Sehogy nincs lehetőség úgy megismerni egy várost és beélni az ott lakók életébe, mintha beköltözől valakihez pár napra, aki ismeri a legjobb bárokat és eldugott parkokat a környéken, van egy Empire State Buildingre néző tetőterasza, meg úgy egyáltalán. A couchsurfing élmény majdnem olyan, mintha ott laknál a városban és

a turista helyett bennfentesként fedezheted fel azt.

Ha kedvet kaptál, és már indulnál is hátizsákkal Európába, ne habozz: irány a couchsurfing.org, ahol először egy ütős profilt kell összehoznod. Mondjuk olyan gondossággal, mint egy önéletrajzot, mert ezen múlik majd, befogad-e, akinek felkérést küldesz, szóval alaposan tölts ki mindent, hogy a lehető legjobb házigazdát tudd kifogni!

A profil létrehozásának és a „couchsurfölésnek” nem feltétele, hogy te is fogadj embereket, a regisztrációnál három opció közül választhatsz: te is fogadsz, nem tudsz senkit elszállásolni, de szívesen találkozol velük, illetve épp utazol. A profil létrehozása után város, városrész szerint kereshetsz szálláshelyet. Itt kell majd megadnod, mikor mennél, illetve, hogy hányan utaztok. Két-három ember még simán utazhat együtt, mert annyit általában tudnak fogadni, ezért biztonságosabb és jobb is úgy, ha a barátaiddal mész, mert nem kell egymást hajkurászni majd egy idegen városban.

Ha már levelezésre kerül a sor kanapé ügyben, fontos, hogy tisztázd vele az ő szabályait és a te igényeidet: nem kell rögtön az első ajánlatot elfogadni, mert általában rengeteg lehetőség van, ha az ember időben elkezd nézelődni, és senkinek nem jó, ha olyanhoz kerülés, akivel nem vagytok szimpatikusak egymásnak. Így ha az a célod, hogy minden este bulizni akarsz, tisztázd a házigazdával, mennyire van erre lehetőség, nem akar-e éjjelkor már aludni, úgy, hogy lehetőleg addigra téged is a lakásban tudjon, mert kulcsra és külön szobára nem is számíthatsz. Ha felsz az állatoktól, az sem egy nagy élmény, ha éjjel arra ébredsz, a mellkasodon a macska, vagy a kutya morog rád az előszoba másik végéből.

Azt is fontos már az elején pontosan megadni, hogy hányan szeretnétek utazni, lehetőleg ne menet közben találd ki, hogy ja, amúgy még jönne velem három haver, ugye nem gond? Ha udvarias a házigazda, visszautasítani nem fog, legfeljebb úgy jártok, hogy valakinek a földön kell aludnia, de azért nem egy jó kezdés a kapcsolatnak. Ahogy az sem, ha nem érsz oda a megbeszélte időre, és megvárta a házigazdád.

Ha már ott vagy, illik valami aprósággal köszölni ajándékba (Túró Rudi, pálinka, képeslap, magyar szuvenírek), vagy ha erre nincs lehetőség, egyik este felajánlani, hogy főzl valami magyarosat. Egy jó palacsintával szerintem bárkit meg lehet venni, de a diétázó csajnak krumpis pörköltet főzni lehet, hogy nem túl jó ötlet, úgyhogy azért tájékozódj előtte, mit szeret a hostod! Ha jó viszonyt alakítasz ki a házigazdával, a couchsurfing tényleg olyan élmény, ami semmilyen más utazással nem hasonlítható össze, úgyhogy alapos körültekintéssel, de nyugodtan vágj bele! A kezdeményezésnek hála az utazáshoz most már tényleg nem sok pénz kell – csak egy kis bátorság.

Helstáb Laura

Zazie a VOLT-on!

Az Emil.Rulez! Sopronban tér vissza

Manapság Hajós András saját művészetét csak egy-egy, Heti Hetesben elengedett gitáros-éneklős improvizálás során csillogtatja meg, pedig ennél jóval több van neki. Hogy mennyi, azt ismét meghallgathatjuk a VOLT-on!

Ha még nincs meg a jegyed a szokásos nyári fesztiválodra, mert a legizgalmasabb bulit keresed, akkor a legjobb, amit tehetsz, hogy beszerzel egy VOLT-bérletet!

Természetesen ott lesz a hazai élvonal Quimbystől, PASO-stól, Péterfy Boristól, ez azonban még nem billentené egyértelműen a VOLT felé a mérleget. Az azonban már igen, hogy a szervezőknek igazi világsztárokat is sikerült Sopronba csábítaniuk. Újra itt lesz például a Thirty Seconds to Mars, akik 2011-ben is gigantikus bulit csináltak nálunk, a leírhatatlanul egyedi stílusú Queens of the Stone Age, vagy az electro-swing mesterei, a Parovoz Stelar Band. Sőt, ha már a példánál tartunk, eljön a hűség városába az Example is, amelynek sok kritikus szerint 2013-ban mind megismerjük majd a nevét.

Sokan valószínűleg most fogják megismerni az Emil.Rulez! zenekar nevét is, akiknek soproni visszatérése frissítőként hathat a jól megszokott hazai fesztiválzenekarok repertoárjára. Hajós András és Hegyi György a kilencvenes évek közepén gondolták úgy, jó lenne közösen muzsikálni, de a nagyközönség, az ország nyilvánossága először a 2001-ben megjelent Zazie az ágyban című dal és lemez kapcsán kezdte tudomásul venni a zenekart. Ezt követően, 2003-ban készült el az a maxi lemez, melyen máig legismertebb daluk, a Hello.tourist! is hallható volt. 2005-ben jött az újabb nagylemez zangalzanga címmel, melyben kimondatik, hogy a közönség nem veszi az együttes lemezeit. Az album címadó dalában a megoldás is megszületik: nem szabad okosság-

kat, értelmiségi-orientált szövegeket írni, s zeneileg is egyszerűsíteni, „butítani” kell a siker érdekében. Ez persze jóésszt humor, de nagy adag társadalomkritika is megbújik benne.

Újabb dalra egészen 2008-ig kellett várni a rajongóknak, ekkor is csak az online terjesztésű Ebola Cola kellett reményt, hogy lesz majd még Emil.Rulez! És tényleg lesz. Mi több, van. A csapat régóta készül a visszatérésre, 2012-ben újra stúdióba vonultak, és a megszokott stílust, a régi hangzást ismét lemezre pakolták, Gyere át! címmel. Az sem maradt ezek után sokáig titok, hogy hol találkozhatunk velük legközelebb, a nyár egyetlen koncerthelyszínéeként a VOLT-ot választották – mint Hajós András elmondta, azért, mert a soproni fesztivál korábban is tárt karokkal fogadta volna őket.

S egészen biztosan így tesz majd a közönség is, akár régi, akár új rajongókról, akár csak véletlenül odatévedőkről legyen is szó, július 4-én éjjel Sopron egy emberként énekl majd, hogy „ZangalZangal”.

Szőke Dani

EFOTT... Csak szabadon!

Az EFOTT évek óta az egyik stabil pont a fesztiválok sorában. Sokszínű fellépők, újdonságok és sokaknak a nagybetűs NYÁR. Idén a Corvinus Egyetem felelős a szervezésért – kíváncsian várjuk, jó bulit hoznak-e össze Zánkán.

2013-ban talán a legmeglepőbb újdonság egy csárda lesz, ahol magyar muzsikára, magyar ételeket kóstolgatva tanulhatnak majd csárdászni az érdeklődők. „A programokat a Csík Zenekar Kossuth-díjas brácsása, Kunos Tamás állította össze” – árulta el Maszlavér Gábor fesztiváligazgató a rendezvény egyik sajtótájékoztatóján. Szintén új és érdekes, hogy idén két zenekar, a Punnany Massif és az Anna and the Barbies duplázni fog a fesztiválon: a nagyszínpadi koncert mellett akusztikus verzióban is meghallgathatja majd őket a közönség.

Akik halk, akusztikus zene helyett a keményebb koncertek miatt vették meg a fesztiválbérletet, azoknak sem kell aggódni: punk-rock vonalból a Junkies, az alternatív metalosok közül a Subscribe, valamint a Bölcsész Napokon is koncertező Ivan & The Parazol is fellépnek. Utóbbi együttes már 2011-ben is fellépett az EFOTT-on, s bár azóta befutott együttes lett belőlük, ugyanolyan közvetlen és jó hangulatú buli-lira számíthatunk, mint korábban.

A „klasszikusokból” sem lesz hiány, hiszen a Tankcsapda, az Alvin és a Mókusok, a Zorall és a Depresszió is koncertezik majd,

így azoknak is lesz menekülő útvonal, akik nem akarnak minden este új zenéssel kísérletezni.

A honlapon a zenei programok mellett színházi előadásokat is találhatunk, a Székény Színház ugyanis több darabját is bemutatja majd Zánkán. A Kicsi Nyuszi, a Road Movie, a Karamazov vagy a Fajok eredete a színház legnépszerűbb darabjai közé tartoznak, néhányról már a PBU korábbi lapszámaiban is olvashattatok kritikát.

Ebből is látszik, hogy az idei EFOTT programja a korábbi évekhez hasonlóan színvonalas, így ha még nincs programod a nyárra, írd be nyugodtan: június 25–30., Zánka: EFOTT!

Varga Judit

Csináld magad! Fesztivál kiegészítők

Ahogy az ennek a lapszámnak a cikkeiből is látszik, elérkezett a fesztiválszezon. Ilyenkor amellett, hogy kitombolhatjuk magunkat, lehetőségünk nyílik új stílusok kipróbálására. Mivel a fesztiválokra egyébként sem érdemes drága kiegészítőket magaddal vinni, íme néhány ötlet, mit készíthetsz el otthon is, hogy hippi, bohém hercegnő vagy romantikus fesztiváltündér lehess!

Virágkorona romantikus lelkeknek

Ehhez a bájos és nőies kiegészítőhöz mindössze egy fém/műanyag hajpántra, néhány művirágra (például az IKEA-ban kaphatóakra) és ragasztópisztolyra (opcionálisan virágkötő drótra) lesz szükséged. Vágd le a virágokat a szárukról, lehetőleg minél rövidebb szárral, és rendezd el őket magad előtt az asztalon. Ha valami nem tetszik, itt még egyszerűbb változtatni, mint amikor már felragasztottad őket. Amikor elégedett vagy az elrendezéssel, ragasztópisztollyal (vagy akár dróttal) rögzítsd a virágokat a hajpántra. Maxiruhával vagy egyszerű farmer-fehér póló kombinációval is jól mutat.

Farmer sort geometrikus mintákkal

Ha van otthon egy régi, megunt farmered, amit nem volt szíved kidobni, vágd le a szárát (ha van türelmed, fel is szegheted), majd két-három különböző színű textilfilccel rajzolj rá geometrikus mintákat. Ha vannak kéznél, szegcsekkel is feldobhatod. Általában vasalással fixálható a minta, így eső- és fesztiválálló lesz a műved.

Álomfogó fülbevaló

Ha egy fesztiválszezon után is használható ötlettel dobnád fel a ruhatárad, akkor ez az álmogókat idéző fülbevaló a neked való ötlet. Nem kell hozzá más, csak két egyforma, kör alakú horgolt lapocska (akár saját készítésű is lehet), néhány színes gyöngy, tollak (fém vagy igazi) és egy pár fülbevaló alap. A horgolt alapra varrd fel a gyöngyöket és a tollakat, majd akaszd bele a fülbevaló alapot, és már mehetsz is tombolni a koncertre.

Mit lehet csinálni, ha odakint esik az eső?

A nyár eddig nem ajándékozott meg bennünket túl sok napsütéssel, esőben pedig egy idő után sajnos elfogy a kreativitás – mit is lehet csinálni?! Nos, ha már unod a tanulást, mi mondunk pár ötletet!

Ha odabenn szeretnél maradni – és ez teljesen érthető, elvégre odakint minden csupa víz –, akkor egyaránt választhatsz az aktív és passzív pihenés között. Hogy ne lustálkodd végig a napot, kelj fel időben, tornázz egy fél órát. Ha van otthon alapanyag, süss sütit, majd rendezetek karaoke bulit a lakótársakkal – persze ne túl hangosan, hátha valaki tanulni szeretne a közelben. A youtube-on egész jó hangszeres alapokat lehet találni. Ha egyedül vagy otthon, rendezd át a szobát, vagy legalább rakj rendet, hogy ne egy igazán szép napot pocsékolj el ilyesmire – amikor, ugye, kinn is lehetnél.

Ha inkább a passzív pihenés híve vagy,

nem árt, ha ilyen esetekre vásárolsz egy egy-kétezer darabos puzzle-t. Kirakózni aztán egyedül, vagy a lakótársakkal együtt is tudsz. Hasonlóan jó szolgálatot tehet egy társasjáték, ha pedig végképp nincs semmi a közelben, Activity kártyákat pár perc alatt írhattok! Ha az aktív pihenést választó barátnőd sütiit nem ettétek még meg, rendezetek sorozatmaratonot, és hajrá! A mozisabb érzéshez készíthettek akár pattogatott kukoricát is.

Ha a szobádban-szekerényedben rend van, az eső jó alkalom arra is, hogy a gépeden felhalmozott fényképeket rendbe tedd. Válogasd őket mappákba, nézegetés közben pedig másold át azokat egy külön gyűjtő-

be, amelyeket elő szeretnél hívatni. Mivel ügyis ráérsz, a legjobbakat küldd át a telefonodra és instagrammal vagy bármilyen más képszerkesztővel játszd velük egy kicsit. Ezeket is ugyanúgy elő lehet aztán hívatni, és nagyon jól néznek ki egyforma négyzetességük miatt.

Aki nem fél az esőtől, az húzzon vízálló cipőt, és nyugodtan váljon újra gyerekké. Pocsolyába ugrani huszonevesen is ugyanolyan jó érzés lehet! Ha van kéznél egy fényképezőgép, egy színes esernyővel és beépített színszűrővel (vagy némi utólagos photoshoppal) nagyon vicces képek születhetnek! Ha pedig meguntad az eső-illat szimatolását, üljetek be egy kávézóba, és rendeljetek valami őszi, fahéjas, almás, forró és illatos kávét vagy süteményt. Bizonyítsátok be, hogy csak azért, mert odakinn esik, még nincs ok a lehangoltságra.

VJ

A testképzavar alsó korhatára... ...nem létezik?

Hatéves húgom áll a tükör előtt, és kritikus szemmel vizslatja a kinézetét. Kis idő múlva legörbül a szája, kétségbeesett képet vág. „Dagadt vagyok!” – hüppögi, én pedig majdnem kiesem a számon ámulatomban. Ezt meg hol tanulta? Mert abban biztos vagyok, hogy – bár az évek során én is számos pejoratív jelzővel illettem az alakomat – a „dagadt” nem tőlem származik.

Igen, itt van a világvége, ha már a hatéves kislányok is testképzavarral küzdenek. No, nem mintha nem lenne rá okuk. Hiszen ők is látják a csillogó óriásplakátokat, a női magazinok címlapjait: mind azt mutatják, hogy nem élhetsz teljes életet, amíg nem fogysz csontsoványra.

És a ruhaboltok sem könnyítik meg a dolgunkat. Egy pesti bevásárlóközpontban egyszer azt hittem, hogy más a számozás, mert egy halom 32-es méretű nadrágot

láttam. A kedves eladó persze felvilágosított, és közölte velem, hogy erről szó sincs, hanem ez az XXS-es méret; nem gyakori, de van ilyen. Erre nagy poénosan benyögtem, hogy akkor én végeztem, inkább kivetem magam az ablakon, de nem értette a viccet.

Igen, tudom: „fogadjuk el magunkat, mert mindenki szép a maga módján” stb. Egyre több olyan kampány lát napvilágot, amely kifejezetten erre épít, és

nem ijesztően vékony lányokat használ modellnek. (Egyesek még az L-es modellig is elmerészkednek!)

Szóval ez mind szép és jó, de azért azt ne felejtsük el, hogy mind kivételes eset. Akárhogyan tudjuk, hogy a címlapokat is retusálják, és hogy a legtöbb modell anorexiával vagy bulimiával küzd, nem lehet kitérni a manipuláció elől. Ezért olyan sok a testképzavar, és ezért keresik magukat betegek a fitneszgyuruk.

Ezért van az, hogy hiába magyaráztuk anyukámmal kánonban az egyébként nyúlánk húgomnak, hogy nem ő dagadt, hanem a rajta lévő kabát pufi, nem tudtuk meggyőzni. A tél további részében pedig nem volt hajlandó fölvenni azt a kabátot, inkább aláöltözött a mellénynek. Nehogy már ducibnak tűnjön, mint a katalógusokban szereplő gyerekmodellek...

Sugár Viktória

Lassan itt a várva várt fesztiválszezon, de mit vigyünk magunkkal és mit hagyjunk otthon?

Ha a meleg nyári napokra gondolok, rögtön két dologra asszociálok: a diákmelókra és a fesztiválokra. Nagyon klassz érzés, amikor egy hónapnyi kemény munka után elkéredzedsz kicsit fesztiválozni, ahol igazán kitombolhatod és „kipihenheted” magad. Bár általában inkább fordítottan sül el a dolog és mint egy kifacsart citrom, úgy térsz haza. Van egy-két tipp és tárgy, ami nagyban megkönnyítheti és akár meg is mentheti a szórakozásotokat, úgyhogy fesztiválozók, figyelem!

Szerintem a nyári fesztiválok egyik legjobb része a sátrazás, hiszen nomád életérzésünk támad tőle, ráadásul nem kell attól tartanunk, hogy mi vagy az enyhén illuminált társaink komolyabb kárt teszünk a „sátor berendezésében”. Ettől függetlenül érdemes erősen vízálló és jól szellőző sátrat választani, mivel a két legnagyobb elensége a fesztiválozóknak: a hőség és a viharos eső. A sátorhely választás is nagyon lényeges, ezért jobb már a fesztivál 0. napja előtt lemenni és egy hűvösebb részt választani, hogy reggel hétkor nem kelljen másnaposan kimenekülnünk a 40 fokos sátorból. A sátot könnyedén kényelmessé lehet varázsolni egy felfújható matraccal, ami puhább és vastagabb, mint a polyfoam, így jobb a kemény földdel szemben. De ha matracot nem is visztek, hálózsák, polyfoam és kispárna kötelező. Írtam már a sivatagias hideg-meleg időjárásról, ami kétségkívül meg tudja tréfálni a fesztiválozókat. Sokszor nappal elviselhetetlenül meleg van, így folyamatosan locsoljátok magatokat, vigyetek napszemcsit, sapkát, fűrdőruhát, legyezőt és valamilyen leégés elleni krémet, hogy ne kelljen egy csúnya égés miatt szenvednetek a bulik alatt. Ugyanakkor estefelé, főleg a hajnali órákban, elégge le tud hűlni a levegő, így legyen nálatok hosszúnadrág és pulcsi is.

A szabad ég alatt történő dolgokra jellemzőek a rovarok, amik közül a szúnyogok a leglohasztóbbak, hiszen több tucat szúnyogcsípés meg tudja keseríteni a napjainkat. Anno Hegyalja Fesztiválon egy lépést se tettem meg a szúnyogriasztóm nélkül, hiszen a Tisza és egy kis zápor megalapozta a szúnyoginváziót az egész hétre.

A tisztálkodás a fesztiválnapok egyik legszembetűnőbb és legfellemelőbb része, még ha sokszor hideg vízben is kell végeznünk azt. Ajánlom a kistubusos kisereléseket, mivel azok kevés helyet foglalnak, és egy hétre bőven elegendő. Ha már tisztálkodás, akkor ne feledkezzetek meg a gyógyszerekről (menstruációs görcs és fejfájás csillapító – macskajajra kifejezetten) és a ragtapaszról sem, hiszen bármilyen apróbb baleset történhet, a mentős bácsik pedig nem szeretik, ha ilyenekért szaladgálnak be hozzájuk a fesztiválozók. Tapasztaltam. A luxuscikknekül megjegyezném, hogy miket NE vigyetek magatokkal, mivel szerintem feleslegesek. Elég sok elektronikus kutyü van, ami csak árammal működik, márpedig azt nem vesztegetik a fesztiválokon. Van sok lehetőség, ahol lehet tölteni, de nagyon hosszú sorokat kell kivárnunk a 220 használatához. Így a reggeli hajszütögetést nem ajánlanám, én egyszer elvittem magammal, de végül egyszer sem

használtam a héten. A fesztiválok nem feltétlenül arról szólnak, hogy mindig ki legyünk festve és tökéletesen álljon a hajunk, csupán érezzük jól magunkat. A smink és a hajszütögetés a fiúkat persze nem érinti, jobb esetben.

Ne felejtsük el, hogy a fesztiválok remek lehetőséget biztosítanak a lopásra, így nem éri meg drágábbnál-drágább cuccokat magunkkal vinni, se telefonban, se fényképezőben. A telefon persze elengedhetetlen, mert a fél fesztivál a telefonálástól és egymás kereséséből fog állni, de erre egy régebbi telefon is tökéletesen megfelel.

Magukra a koncertekre szerintem egy kistáskát vigyetek magatokkal, amiben a főbb értékeket tartjátok, a zseb nem túl alkalmas erre. Ha pedig nem a fesztivál területén vagytok, akkor a sőr- és bornyított alapfelszereltség részei. Ezek mellett pedig mindig legyenek nálatok igazoló dokumentumok, személyi és diák, mert elégé gyakori a rendőri vagy bármilyen igazoltatás.

Ami a legfontosabb, hogy nem kell túlgondolni a pakolást, legyen mindenből váltó, de a lényeg az iszogatás, a barátok, a koncertek, az ökörködés és a fesztiválhangulat lesz. Vigyázzatok egymásra, ha lehet, ne kószáljon el egyedül senki a csapatból. Ne legyetek túl készek a koncertekre, mert akkor túl sok mindenről fogtok lemaradni, és mindig legyen egy jel a sátratok körül, amiről felismerhetitek a hajnali órákban, hogy ne feküdjetek be máséba, mert az kellemetlen tud lenni. Ezt is tapasztaltam. Kellemes fesztvezést!

Juhász Gréta

Szürreális szerelem

Boris Vian: Tajtékos napok

Boris Vian a 20. század egyik legjobb írója, a Tajtékos napok pedig egyik legszürreálisabb, legkreatívabb szerelmes története.

Vian kiérdemli a jelzőhalmazost: e remek mérnök, dzsessztrombitás, patafizikus, feltaláló, filmtudós, dráma- és regényíró utánozhatatlan világot teremtett több tucatnyi könyvében. Az agyafűrt metaforákkal, meghökkentő hasonlatokkal telelt regényei a valóságtól elemelt, szürreális világban játszódnak, ahol csak két dolog számít: „a szerelem, mindenfajta szerelem a csinos lányokkal, meg a New Orleans-i muzsika vagy a Duke Ellington-féle. A többinek el kéne tűnnie, mert a többi rút...”

A Tajtékos napok története ugyan nem sokkal kacifántosabb, mint a Love Storyé,

de Viannál nem is a történet, mint inkább az atmoszféra, az újszerű találmányokkal telezsúfolt világ és a nyelvi lelemény számit. Itt fahéjascukor-illatú rózsaszín felhők szállnak a szerelmesekre, a gazdagok koktélszongorán keverik ki maguknak az italokat, a csöringer napszámosok emberhővel természetnek fegyvereket napi potom tíz duplárért, a pechesebbeknek pedig a tüdőben kinyíló lótuszvirág sorvasztja el a testét.

Colin, e született duplármilliomos beleszeret Chloéba, összeházasodnak, majd a lány halálos betegséget kap. Nincs ebben semmi spoiler, hiszen az 1946-ban kijött

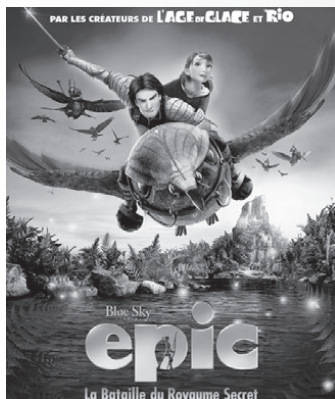
mű eleve baljós hangulatú: megfér egymás mellett a bohókás szerelem szürreális képzettársításokkal vázolt hangulata, a tragikum elkerülhetetlen súlyának melan-kóliája, valamint az osztálykülönbségek által szétszabdalt társadalom és az egymás leölésére hajló ember természetének pesszimista víziója. Meg persze tengermeyi humor, többek közt a világhírű egzisztencialista mindentudó, Jean-Sol Partre kari-kirozása, valamint számos morbid és bőrleszkszerű geg. Bajomi Lázár Endre ötletdús fordítását korszerűsíti a Cataphilius új kiadása, tele frappáns magyar szóviccekkel és nyelvi bukfencekkel. A Tajtékos napok mindenkinek kötelező, aki volt már életében szerelmes, vagy tervez, hogy egyszer kipróbálja.

Soós Tomi

Ha a Disney pénzelné a Greenpeace-propagandát

Chris Wedge: A zöld urai

Nem, A zöld urai nem animációs füvesfilm, sokkal inkább az, ami a Merida, a bátor akart lenni: egy pörgős, modern Disney-mese.

Ugyanúgy kibetűzik, hogy ki a Jó és ki a Rossz, mint a régi boszorkányos időkben,

még a környezet is úgy változik, mikor az erdőt pusztító Mandragóra fenségetűl-
tén járunk, mint a Hófehérke és a hét törpében. Tiszta horror, magyarul. Megvan a dalbetét is (mésékeltlen nyálás), az ösz-népi tánc úgy pereg, hogy nem lesz zava-róan retro. Az animáció perfekt, a film 3D-ben levezenyelt vizuális látványorgia, aprólékosan kidolgozott meselényekkel és az Avatart idéző erdővel. A tetszetős ka-land-hajszák mellett jól pozicionált poénok segítik a történetet, hogy simán gördüljön – felüdülés, hogy ezúttal a posztmodern kikacsintós humort nem hívták meg, helyette régi vágású jellemkomikum büntet két nagydumás, csajosós csiga képében.

A zöld urai azonban a végére egyre inkább ellaposodik, amiről nem is annyira a vázla-tosra skicelt, emlékezetes jellemmel egy-általán nem bíró karakterek, hanem a má-sodpercről másodpercre kiszámítható történet tehet. A forgatókönyvírók onnan kölcsönöztek, ahonnan csak tudtak: Gyú-rúk ura, Drágám, a kölykök összementek, Horton stb. A sztori követéséhez nem kell atomfizikusi diploma: a hőbortos tudós apjához kiköltöző tinilány egy csoda foly-tán bekerül a kis erdei lények birodalmá-ba, ahol meg kell védeniük a királynő által kiválasztott gubót, és átvágni vele a go-nosz Mordor Mandragóra földjén.

Tagadhatatlan: az Epic tényleg epikus, a humor üt, az akció feszült, csak épp a szív meg a lélek hiányzik az egészből. A pálmát így a látványvilág viszi, amely – füvesfilm ide, vagy oda – mégiscsak olyan, mint egy retro LSD-trip. A zöld urai talán az a mese, amit békés Los Angeles-i hippik meséltek altatóként a gyerekeiknek.

Soós Tamás

Sorozatfüggünk a nyáron is!

Búcsúzzhatunk Dextertől és a Breaking badtól

Itt a nyár, lezáródtak a kedvenc sorozataink, hónapokat kell várunk arra, hogy megtudjuk, hogyan folytatódnak szeretett történeteink. Ilyenkor mindannyiunkban benne él az utolsó epizódok izgalma, és nem tudjuk, hogyan jussunk túl a következő időszakon. Ne aggódjatok, több mint 80 különböző műsorba szerethetünk bele ezen a nyáron (és ez még csak az amerikai felhozatal)!

A nyáron megjelenő vagy éppen folytatódó sorozatok listáján végigtekintve igen sokra mondtam azt, hogy „Ezt nézmem kell!”, vagy merült fel bennem a kérdés, hogy „Ezt miért nem néztem eddig?”. Éppen ezért is volt nehéz válogatni, de lássuk a nyári felhozatalt!

Május 12-én kezdték vetíteni az HBO legújabb saját gyártású sorozatát, a Family Tree-t, mely egy harmincas éveiben járó férfi történetét mutatja be, aki családfájának felkutatásával próbál értelmet adni életének. Június 14-én tér vissza a csatornán Aaron Sorkin The Newsroom című sorozata, majd június 16-án a hatodik évaddal a várva várt True Blood. A készítők az emberek és vámpírok közötti harc eldurulását és még több vért ígérnek, míg a női nézők minél több Alexander Skarsgard-jelenetben reménykednek.

Két új sorozattal jelentkezik az ABC csatorna: május 23-án volt az első része a Motive című krimisorozatnak, mely teljesen új és egyedül megközelítéssel vizsgálja a gyilkosságokat, a személyről a motivációra helyezve a hangsúlyt. Június 3-án az intrikát és titkokat kedvelő nézők számára kifejezetten ígéretes Mistresses első részét vetítik majd, amely négy előkelő barát szerelmi életének alakulását mutatja be, olyan elismert színészek szereplésével, mint Alyssa Milano (Bűbajos boszorkák) és Yunjin Kim (Lost).

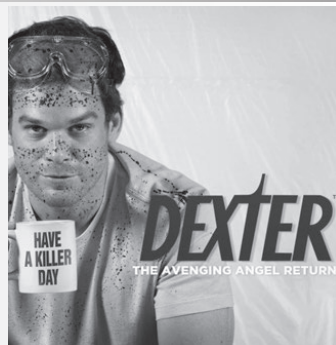
Óriási várakozás övezte a május 23-án tévébe került Save Me című produkció első részét, melyben Anne Heche egy halálközeli élményen átesett családanyát alakít, aki az esemény hatására kapcsolatba kerül Istennel. A műsor készítői valószínűleg nem ismerték a sablon fogalmát, mikor megalkották a később megtérő, ám kezdetben szkeptikus férj figuráját, de ha érdekessé tudják formálni a karaktert, ez megbocsátható.

Szinte felrobbant az internet, mikor bejelentették, hogy május 26-án a Netflixen megjelenik a hét éve véget ért Az ítélet: család (Arrested Development) című sorozat egy újabb 15 részes évadja. A honlapon egyszerre tették elérhetővé az évad minden részét, így valószínűleg sokan tartanak majd maratont, és szenvednek hasfájástól a nevetés miatt.

Június 10-én vetíti majd az ABC Family az Elcserélt lányok (Switched at birth) nyári második évadának első részét, június 11-én pedig a Pretty Little Liars negyedik évada indul el. Az egyik főszereplő azt nyilatkozta, hogy az évadban minden néző megkapja a kérdéseire a választ. Hát, a korábbiakból kiindulva hiszem, ha látom... Június 11-én vetítik a Twisted című sorozat pilot epizódját, mely egy fiú-

ARRESTED DEVELOPMENT

ról szól, aki öt évvel azt követően, hogy megölte nagynénjét, visszakérül otthonába, azonban szinte azonnal meggyanúsítják egy tanuló meggyilkolásával.

Tűkön ülnek a Született feleségek rajongói, ugyanis a készítők kezei közül kerül majd ki június 23-án a Devious Maids című sorozat, amely öt Beverly Hills-i bejáróról titkoktól és foglalkoztatóik feltakarítandó mocskos ügyeitől hemzseggő mindennapjait mutatja be. Meglátjuk, mihez kezdenek majd a koncepcióval az alkotók. Stephen King novellája alapján készítik el az Under the Dome című sorozatot, melynek első része június 24-én kerül adásba. A sorozat, mely azt mutatja be, hogy hogyan alakul az emberek élete egy üvegkupola alatt összezárva, kifejezetten reménytelnek ígérkezik, szerintem annak sem kell sokáig várnia, aki nem szereti eredeti szinkronnal nézni a filmeket, biztos, hogy itthon is hamar láthatjuk majd.

Több kedvencünk is visszatér idén nyáron: június 25-étől tekinthetők meg új részei a skizofrén ideg orvosról szóló Perception-nek, június 30-án indul el a Dexter utolsó évada, augusztus 11-én pedig a Breaking Bad jelentkezik új résszel, mely ezzel az évaddal szintén véget ér.

A lista természetesen nem teljes, de (legnagyobb sajnálatomra) a karakterszám kötött. Azért remélem, minél többen találnak kedvükre való sorozatot a nyárra, őszszel pedig mindenki visszatérhet jól bevált kedvenceihez.

Kovács Tamás

Mozi ízelítő a nyárra

Gruval és Johnny Deppel mulathatjuk az idők

Ha túl leszünk ezen a fagyos májuson, biztosak lehetünk abban, hogy legalább 40 fokos hőséget kell majd elviselnünk. Mi sem jobb ilyenkor, mint beülni a hús moziterembe egy jeges üdítővel, egy adag popcornnal, és megnézni egy jó filmet. Adódik is majd erre lehetőség bőven, lássuk, milyen filmeket játszanak majd nyáron a mozik!

Június 13-án kezdik vetíteni a magyar mozik Owen Wilson és Vince Vaughn új közös filmjét Gyakornokok (The Internship) címmel. A két színész már az Ünneprontók ünnepében is kiváló alakítást nyújtott, reméljük, ugyanolyan jól szórakozhatunk majd az internetes vállalkozásba kezdő negyvenesek és gyakornokaik történetén. Még nem ismert sem a magyar címe, sem az itthoni premier időpontja az Ethan Hawke nevével fémjelzett The Purge-nek, melyet május 31-től vetítenek a tengerentúli mozik. A film egy igen különleges társadalmat szemléltet, ahol szinte minimális a bűnözés, az utcák veszélytelenek, azonban annak, hogy ezt elérje az állam, ára van: minden évben egy napig büntetlen a gyilkosság. A történet egy család estét mutatja be, és azt, hogy hogyan próbálnak önmaguk maradni abban a világban, ahol éppen minden szabad.

Kevés történetet dolgoztak fel anynyiszor, mint Superman sztoriját; június 20-tól tekinthető meg a mozikban a legújabb változat, Az acélember (Man of Steel). Clark Kentet Henry Cavell alakítja majd, aki a tehetségét a Tudorokban bizonyította, de a filmben olyan színészek is szerepelnek, mint Kevin Costner, Russel Crowe és Laurence Fishburne. Tizenkét évvel a Szörny Rt. után elkészítetik annak előzményfilmjét Szörny Egyetem (Monster University) címmel. Ezt június 27-től vetítik a mozik, de a trailer alapján nem fűznék hozzá túl nagy reményeket. Ugyanezen a napon jelenik meg

Brad Pitt hazánkban forgatott zombifilmje World War Z címmel. A film Max Brooks World War Z: A zombi világháború története című könyve alapján készült, melyben egy ENSZ alkalmazott próbálja megállítani a fertőzés elterjedését.

Július 4-én biztos teltház előtt vetítik majd a Gru második részét. A poénokkal teli első részt követően nem tudtam elképzel-

ni, hogyan folytathatják a történetet, de az előzetesből kiderül, hogy a gonoszkodástól visszavonult, három kislányt nevelő Grut felkéri a legújabb szupergonosz legyőzésére. Aki nem kedveli az animációs rajzfilmeket, az megtekintheti akár már ugyanaznap este A magányos lovast (Lone Ranger) Armie Hammerrel, valamint Johnny Deppel a főszerepben, aki úgy látszik, már nem jelenhet meg többé Helena Bonham Carter nélkül a vásznon.

Július 11-én kerül mozikba Sandra

Bullock és Melissa McCarthy közös vígjátéka, a Női szörvek (The Heat). A filmben a két színésznő egy rendőrpárost játszik, akik a történet folyamán egyre szorosabb baráti kapcsolatot alakítanak ki egymással. Kifejezetten kíváncsi vagyok, mert nem tudom elképzelni, ahogy együtt játszanak, és talán arra a kérdésemre is választ kapok, hogy miért kapták fel mostanában annyira McCarthyt.

Augusztus 15-étől nézhető majd a Percy Jackson – Szörnyek tengere című fantasy, amellyel kapcsolatban elég vegyesek a várakozások. Sokak szemében csak szállka volt az előző Percy Jackson-film, és a könyvre esküsznek. Mások viszont nagyon is várják a következő filmet, köztük én is, bár moziba valószínűleg nem ülik be rá. Annál inkább augusztus 22-t követően a

Ha/Ver második részére, már az el-sőt is fenomenálisnak tartottam. Ha Chloe Moretz olyan alakítást nyújt majd, mint az első filmben, akkor azt hiszem, maximálisan elégedett leszek.

Nincs még időpontja A végzet erekllyei sorozat első részének, a Csontvárosnak, sem a Simon Pegg főszereplésével valószínűleg a nyár legvégén megjelenő The World's End című vígjátéknak. Ugyanez a helyzet továbbá Az inas című filmmel, mely egy Washington Postban megjelent cikk alapján készült kosztümös életrajzi film, és egy Fehér Házban szolgált inas életét mutatja be, aki nyolc amerikai elnök mellett dolgozott; a film főszereplője Oprah Winfrey és Forest Whitaker.

Azt hiszem, idén nyáron is lesz miért moziba mennünk, mindenki találhat neki való filmet, ha fellapozza majd a programújságokat. Jó szórakozást kívánok minden mozizóknak!

Kovács Tamás

Pintér Béla és Társulata: A 42. hét

Összekuszálódott női sorsok a Szkénéi Színházban

Kevés a díszlet, ám annál több a feszültség és a tragikum a 42 hét alatt; ez jelzi a fogantatástól a születésig eltelt időt, és egyben a darab cselekményidejét is. A színészi játék kiemelkedő, sőt, a darab írója és rendezője, Pintér Béla is játszik benne, egy általános iskolai történelemtanárt, férjét, apát a mai magyar valóságban. Társadalomkép, egyéni traumák és női sorstragédiák 110 percben.

A tévében szereplő sorozatbeli pap kaotikusnak ható kezdőjelenete után hirtelen egy átlagos család hétköznapi reggelébe csöppenünk, ahol kibontakozik az első konfliktus: a kamaszlány „pasija” (akit a szülők nem néznek jó szemmel, pedig bőr-szerkóban van) legalább hatvan éves, míg a lány csak tizenhét. Mind a kezdés, mind a nézők reakciója meglepő volt, ugyanis a darab leírása (amit általában elolvas az ember előadás előtt, most talán lehet, hogy nem kellett volna) nagyon komoly hangvételű,

súlyos drámai kifejezésekkel tarkítva, nem az jut az ember eszébe róla, hogy elmegy a színházba és szórakozni fog.

Pedig eleinte nagyon úgy tűnik, hogy ez bizony szórakozás, a jelenetek viccesek, abszurdak, a közönség pedig fesztelenül és hangosan nevet. A kezdés után, mely akár egy szappanopera epizódja is lehetne, a nézők arcára fokozatosan ráfagy a mosoly, ahogy haladunk előre a cselekményben. Lassanként bontakozik ki dr. Virágvári Imola sorsdrámája és szenvedéstörténete, ezen

az úton kíséri őt egy darabig a férje, Karcsi, a lánya, Enikő, egy szerető, egy biztonsági őr, egy hódoló, két páciens és egy szauna. A doktor nő két, egyszerre várandós kismamája két nagyon eltérő női sorsot mutat be; a férjével harmonikusan élő, az anyaságra már régóta vágyó nő és a nem kívánt terhességgel küzdő fiatal lány sorsát. Ez már önmagában is elég velős történet lenne, hát még az események sorába illesztve.

A feszültség az előadás után is fennmarad, gondolkodásra és társadalmi érzékenységre készítet, több motívum csak később ülep-szik le, a darab közben lehetetlen lenne mindet számon tartani. A drámát nyugodtan tekinthetjük egy nő, egy orvos, egy anya és egy család tragédiájának egyszerre, és ahogyan egyre inkább belebonyolódik a néző a történetbe, úgy rajzolódik ki számára a végkéjfelet, amely persze az utolsó pillanattig változhat, sőt, még az utolsó utániban is.

Boda Daniella

Ünnepi Könyvhét és Gyermekkönyvnapok

Mindenki ott lesz, aki számít

Idén június 6-a és 10-e között immár 84. alkalommal rendezik meg az Ünnepi Könyvhétet, a 12. Gyermekkönyvnapokkal egybekötve. Csakúgy, mint az áprilisi könyvfesztiválon, itt is találkozhatunk a kortárs irodalmi élet színe-javával, és első kézből ismerhetjük meg a legizgalmasabbnak ígérkező könyvújdontságokat.

A központi programok a Vörösmarty téren, illetve a Váci utca és a Deák Ferenc utca térébe torkolló szakaszán lesznek. Az ünnepélyes megnyitó június 6-án, csütörtökön háromnegyed négykor kezdődik, ahol a Katasztrófavédelmi Központ Zenekara fog zenélni, majd Háy János író mond megnyitó beszédet. Ezután még aznap elkezdődnek a pódiumbeszélgetések, könyvbemutatók és dedikálások, melyek egészen hétfőig tartanak majd.

Könyvet mutat be többek között Tolnai Ottó, Takács Zsuzsa, Ferdinándy György, Cso-

bánka Zsuzsa, illetve karunk tanára, Schein Gábor is. Természetesen a szépirodalmi művek mellett irodalomtörténeti, pszichológiai és történelmi témájú könyvújdonságokkal is megismerkedhetünk. Lesz pódiumbeszélgetés a nőiről, az irodalmi újságokról, sőt, még a Balatonról is. Mindemellett koncertek is várják az érdeklődőket: a főleg népzenei együttesek mellett lesz slam poetry is, a Rájátszás nevű program keretein belül pedig kortárs írók, így Háy János, Erdős Virág és Grecsó Krisztián is színpadra lépnek.

Nem csak a Vörösmarty téren lesznek prog-

ramok, például a Magvető Kiadó könyvbemutatóit is külső helyszíneken tartják. A Petőfi Irodalmi Múzeumban mutatják be szerdán hat órákor (vagyis a hivatalos megnyitót előtte egy nappal) Tóth Krisztina Akvárium című kötetét, a Gödör Klubban pedig csütörtökön hat órákor kezdődik az Erdős Virág Ezt is el című új könyvét bemutató performansz. A könyvfesztivál legnagyobb durranásának talán Esterházy Péter legújabb, Egyszerű történet vessző száz oldal című könyve ígérkezik, melyet vasárnap hat órákor mutatnak be a Rózsavölgyi Szalonban.

De Budapesten kívül még számos más nagyvárosban, így többek között Szombathelyen, Győrben, Szekszárdon, Pécsen, Szegeden és Gyulán is lesznek programok. A Gyermekkönyvhét keretein belül pedig a legkisebbeket is számtalan koncert, bábelőadás, mesejáték és könyvbemutató várja országwide.

Illés Szofi

Könnyű olvasmányok nyárra

Jó tanácsok hajótörötteknek, szerelmeseknek és kalandvágyó hobbistáknak

Ha a vizsgaidőszak után beköszönt a nyár, nincs is más dolgunk, mint hogy a napsütéses fagyizós-strandolás délutánokon kiheverjük az egyetem fáradalmait. Ez az év azon időszaka, amikor a megfáradt bölcsészhallgatók végre olvashatnak – kivételesen azt, amit ők akarnak.

A kalandvágyók számára tökéletes és izgalmas olvasnivaló Verne Gyula A rejtelmes sziget című kétrészes sorozata. A rendkívül izgalmas és cselekményes történetben főhőseink egy lakatlan szigetre zuhannak léghajójukkal, miközben az amerikai polgárháború elől menekülnek. A regény tanulsága az, hogy a tudománnyal felvértezett, széthúzástól mentes, összefogásra képes emberek a legkilátástalanabb helyzetből is találhatnak maguknak kiutat egy élhetőbb, szebb jövő felé. A rejtelmes sziget Verne részéről igen kiterjedt tudományos és egyéb rendkívül hasznos ismeretekre vall, ezeket azzal a szándékkal szötte bele írásába, hogy olvasóit szórakoztató, de igen hasznos formában tanítsa is.

Defoe Robinson Crusoe-ja a legtöbbünknek első tagozatban volt kötelező olvas-

mány, ám huszoneves fejjel is rendkívül szórakoztató történet. A sztori valós eseményeken alapul, Alexander Selkirk matróz hosszú éveket töltött a lakatlan Juan Fernandez szigeten, miután kapitánya büntetésből otthagyta. Selkirk a civilizációtól távol is képes volt elfogadható, emberi körülményeket kialakítani saját magának. A különös sorsú matróz történetéről szinte mindenki hallott Angliában, Defoe személyesen is megismerkedett vele. Az, ahogy a regény főhőse, Robinson újra felfedezi az emberiség vívmányait a tűzrakástól egészen a növénytermesztésig és vadászatig, rendkívül elgondolkodtató – és persze nem árt tudni, hogyan érdemes „nyári lakot” építeni, ha az ember netalántán hasonló helyzetbe kerül.

A romantikára vágyóknak ajánlom Szilvási Lajostól az Egyén szemében című pesti

szerelmi történetet. A könyv mostanában kevésbé felkapott, inkább anyukáink korosztályában volt népszerű. Történetünk 1975-ben játszódik, főszereplője két, Budapest panelvidékén élő gimnazista. Ahogy arra a könyv címe is utal, a fiatalok mindennapjaiba naplóbejegyzéseiken keresztül láthatunk bele. Az elbeszélésmodorra szerencsére nem jellemző a túlzott érzelmesség: szerelmi történetet hallani egy férfi szájából egészen különleges élmény. Fantasy rajongóknak kötelező olvasmány a decemberi filmpremier óta felkapott, és (szerencsére) új kiadás is megélt Tolkien-féle A hobbit. A könyv tulajdonképpen a Gyűrűk Ura előtörténetét dolgozza fel, a Hatalom Gyűrűjének megtalálása előrevetíti a jövőbeli történeteket. A szkeptikusoknak, akik történelemkönyv szárazságúnak ítélték a Gyűrűk Urát, vagy a Szilmarilokat, biztosan kellemes csalódás lesz A hobbit, mivel nyelvezete egyszerűbb, barátságosabb, kissé mesekönyvszerű, azonban ez egyáltalán nem zavaró. A korábbi magyar fordításban A babó címmel megjelent történet J. R. R. Tolkien gyerekeknek írt fantasyregénye. A főhős, a hobbitok népébe tartozó Bilbó tizenhárom törp és Gandalf, a mágus társaságában felkerekedik, hogy visszaszerezze a törpök ősi tulajdonát Smaugtól, a sárkánytól, eközben pedig bejárják a Tolkien által megálmodott világot.

Napjaink legfelkapottabb fantasy sorozata, a Trónok Harca (az új évad mellett) folyamatosan újabb és egyre vastagabb kötetekkel örvendezteti meg az érdeklődőket. George R. R. Martin rendkívül népszerű sorozata eredetileg trilógiának készült, de Martin ma már hét részt ígér olvasóinak. A Sárkányok Tánc, a sorozat legújabb része az eddigieknél izgalmasabb kalandokat ígér: királyok halnak, nagy múltú házak dőlnek meg, és a régi szereplők újból feltűnése mellett nyomon követhetjük többek közt Daenerys, a feltörekvő trónörökös sárkányainak növekedését is.

Lucz Viki

Bajnoki szezonzárás

Interjú Szongoth Mátással, az ELTE Labdarúgó Bölcsész bajnokságának szervezőjével

Ahogy a nívós európai bajnokságok és a Bajnokok Ligája is, úgy a Bölcsész bajnokság is lezárult. A végeredményről, a szezon nagyágyúiról és a jövőről a rutinos játékost és augusztus óta szervezői feladatokat is ellátó Szongoth Mátást kérdeztük.

Te mint szervező és játékos hogyan értékeled az idei bajnokságot?

Először is örülök, hogy a Zalagyöngye és az Atletikó Margit nem a megszűnés, hanem az összevadás mellett döntött. Sajnos régóta tartó tendencia, hogy az A-ligában megszűnnek a nagy múltú csapatok. Az A-ligában a tavalyi bronzérmes Hazafiás Népront csapata szinte az első forduló-tól a végéig vezetve rajt-cél győzelmet aratott. A Zsuga Bonito csapata ugyan látványos játékaival tapadt rá egész évben, de végül az alapszakaszbeli döntetlen után, a rájátszás első fordulójában, az egymás elleni meccsen lényegében eldőlt a bajnoki cím sorsa, ugyanis ezen a meccsen nyert a későbbi bajnok 4:1-re. Üde színfolt volt a Polszki csapata, akik már több éve az A-liga tagjai, de eddig, úgy tudom, kiemelkedő eredményt nem értek el. Végül az alapszakaszbeli negyedik hely után, a rájátszásban – többek között az utolsó fordulóban a szintén bronz aspiráns Torpedó 2:1-re verve – állhattak fel a dobogó legalsó fokára. Rossz szájtze a Segnalato csapatának lehet, ha visszaneznek a szezonra, ugyanis az előző év bajnokáról beszélünk, akik erre az évre teljesen szétesetek, és csak a 10. helyen végeztek.

A B-ligába a szezon első felében az Artszal Előre, a második felében pedig a Tajgetosz

és a Fekete Sereg személyében két új csapat érkezett. Ami az erőviszonyokat illeti, az a véleményem, hogy ez az osztály erre az évre olyan szinten kiegyenlítetté vált, amire nem volt példa az elmúlt 5 évben, amióta itt játszom.

Mennyire volt küzdős a szezon? Az elsőnek nagyon meg kellett izzadnia?

Az A-ban a Hazafiás feszes szezon produkálva behúzza a győzelmet, ott nem volt kérdés a bajnok személye. A B-ben viszont elképesztő izgalmak voltak egész évben. Nem sokkal az alapszakasz vége előtt az első hat 3 ponton belül volt, és a végére is a hetedik csak 4 pontra volt lemaradva az elsőől. A végső győztes Asztalon Villának hatalmasat kellett küzdenie a bajnoki címért, annak ellenére, hogy már az alapszakaszban látható volt, hogy mire képesek.

Mekkora átalakulások szoktak végbemenni a csapatokban egy-egy szezon után?

Nem szoktak nagy mozgások lenni a csapatokon belül. Inkább mentális és teljesítménybeli változásokról lehet beszélni. Az A-ban a legnagyobb fejlődést minden kétséget kizáróan az Erika kedvencei produkálta. Az alapszakaszban utolsók lettek, 1 pontos hátrányban az 1. FC Sör mögött. A rájátszásban viszont olyan menetelést csaptak, hogy végül meg sem álltak az ottani 3. helyig, aminek köszönhetően a megújulni nem képes Sör lett az utolsó és ezzel a kieső. A B-ligában pozitív példa a győztes Asztalon Villa, akikről már az alapszakasz során látszott, hogy kiemelkednek a mezőnyből játéktudás alapján, de több meccsre nem jöttek el, vagy késtek, így

vesztíven pontokat. A rájátszásra azonban összeszedték magukat és a végére teljesen belekiesülve, Fülöp Robi vezérletével megnyerték a ligát. Negatív példának a Bandó Kereszt mondanám. Az A-ligából kiesve mindenki az élmezőnybe várta őket, amit az alapszakaszban meg is tudtak valósítani, azonban a rájátszásra teljesen szétesett a csapat hozzáállás terén, így az összes meccsüket elvesztették a rájátszásban.

Kik voltak a legnagyobb sztárok a szezonban?

A két gólkirály. Az A-ligában több éve hástító, Tao Te Kingses Muhi András idén 30 gólt ért el, amivel egy tízest vert rá a második helyezettre. A B-ligából Miheller Zoltán játéka kiemelendő, az ADK csapatának csatára 57 góllal lett gólkirály, és mindezt 13 meccsen játszva érte el. Az előző évek nagy góllövői (Bitai Ernő – Kopa Kőbánya, Liba Gergő – Túlerő, Hlavacska Tamás – Kozeltő Téli) 24, illetve 27-27 góllal maradtak le mögötte.

Mi várható jövőre?

Jövőre a terveim között szerepel, hogy megszigorítok pár dolgot. Például csak az léphessen pályára, aki rajta van az adott csapat nevezési lapján, és hogy egy játékos ne szerepelhessen több csapatban. Vagy mivel ez egy ELTE-s bajnokság, a csapatokban valamilyen arányban szerepelnük kelljen ELTE-seknek. Ami a csapatokat illeti, az A-ban remélhetőleg a Hazafiás együtt marad, a Zsuga tovább fejlődik, a Segnalato pedig összeszedi magát, és akkor talán egy szorosabb versenyfutást láthatunk majd. Több olyan, idén alulteljesítő csapatról nem is beszélve, mint a Tao Te Kings vagy a Torpedó. A B-be már most két új jelentkező van, ami örömteli hír. Remélhetőleg pár gólyacsapat is az indulás mellett dönt majd, akik eddig esetleg hezitáltak, vagy kifutottak az időből.

Szőke Dani

Kazánban találkoznak a világ legjobb fiatal sportolói

Oroszországban rendezik a 2013-as Universiadét

Idén nyáron, július 6. és 17. között rendezik meg a 27. nyári Universiadét, azaz az egyetemisták olimpiáját. A helyszín az oroszországi Kazán, ahova a szervezők 170 országból több mint 12000 sportolót várnak a megmérettetésre – minden bizonnyal ez lesz az eddigi legnagyobb és legjobban megszervezett Universiade.

A kétévente megrendezett sportesemény a „nagyok” mintájára mindig más helyen van, az olimpiákhoz hasonlóan itt is egy város a rendezője az 1959 óta létező versenynek. Kazán (az orosz átírásnak megfelelően Kazany) az Oroszországi Föderációhoz tartozó Tatár Köztársaság (azaz Tatárföld) fővárosa. A köztársaság összterülete valamivel kisebb, mint Magyarország, a nagy múltra visszatekintő tatár főváros pedig nagyjából

egymillió lakossal rendelkezik, de kimonodottan egyetemi város: több mint 200 ezren tanulnak különböző felsőoktatási intézményekben Kazánban.

Oroszországban sorra rendezik a globális sporteseményeket, amelyeknek az Universiade is egyik állomása: 2014-ben Szocsiban téli olimpiát rendeznek, 2018-ban pedig labdarúgó világbajnokság színhelye lesz Oroszország, amely során Kazán vá-

rosában is rendeznek majd mérkőzéseket. De mire is szolgál az Universiade? Amellett, hogy fiatal, tehetséges sportolók mérhetik össze erejüket 27 különböző sportágban, alkalmat ad számukra, hogy nemzetközi közegben szokják a „profi” légkört, hiszen később akár az itt szereplők egy felnőtt olimpián is találkozhatnak (magyar részről többek között Cseh Laci vett részt korábban Universiadén). Emellett a rendező ország, város számára is kiváló lehetőség, hogy megismertessék kultúrájukat az odaérkező versenyzőkkel, szurkolókkal. Erre kínál kitűnő alkalmat a soknemzetiségű, ezer éves múlttal rendelkező Kazán.

Ackermann Sándor

1965 -ben Budapesten rendezték a (negyedik) Universiadét, 32 nemzet 1700 sportolója vett részt a játékokon. Akkor 16 arany mellett összesen 38 érmet gyűjtöttek be a magyar fiatalok, ezzel az éremtáblázat élén végeztek.

Bokwa

– az új zumba

Az utóbbi évtizedekben megtapasztalhattuk, hogyan jönnek-mennek a különböző tornaőrületek. A nyolcvanas évek aerobiciját később a jóga és a pilates, majd néhány éve a zumba és a kangoo váltották. Mostanra mindezek békésen megférnek egymás mellett, és néhány hónapja az általam látogatott edzőterembe (is) megérkezett a legújabb mozgásforma: a bokwa.

Táncold a betűket és izzadd a számokat! – hirdette a szlogen egy tarka plakáton az edzőteremben. Próbáltunk rájönni, hogy

mit is jelenthet ez, és végül arra jutottam, egy mód van arra, hogy kiderítsem: ha kipróbálok.

Eddig általában az aerobic típusú, step pados, súlyzós, ugrálós edzéseket látogattam, a zumba és táncos társai kimaradtak. Az edző azonban megnyugtatóan, hogy nem kell aggódni, majd mindent mutatni fog. És valóban! A bemelegítés során megtanultuk az alaplépést, majd apránként elkezdtük átvenni a figurákat – itt derült ki, miről is szólt a fentebb említett szlogen a betűkkel és számokkal.

A figurák során ugyanis betűk és számok körvonalait lépjük-ugráljuk „körbe” a földön, s a soron következő mozgatsort az edző kézmozdulata jelzi. A motívumokat az alaplépés köti össze, így általában 16 ütem telik el, mire egy betűvel vagy számmal elkészülünk.

Ebben az edzésformában az a jó, főleg az

első órákon, hogy annyira koncentrálsz a koreográfiára, hogy semmilyen zavaró, stresszes gondolatnak nem marad hely a fejedben. Szintén pozitívum, hogy teljesen kezdő szintről, táncos múlt nélkül is be lehet csatlakozni bármelyik órába, hiszen az edző kézmozdulata folyamatosan irányítanak, ezen kívül pedig már csak 8-ig kell tudni számolni. Az edzés inkább kardio jellegű, erősítő rész a mi órákon csak a kétharmadánál szokott lenni, ott sem súlyzóval, mindössze saját súllyal végezve. Az állóképességet viszont az órák rendszeres látogatásával apránként lehet növelni, aki pedig csak a jó hangulat és a gondolatok kitisztítása végett járna tornázni (amely a vizsgaidőszakban nem utolsó szempont), annak is jó választás lehet ez a furcsa nevű sport: a bokwa.

Varga Judit

EGYÜTT. VELED

VÁLTSZ ÉLMÉNYRE A PILLANATOT!

CSERÉLD LE RÉGI MOBILODAT
ÉS HOZZ KI TÖBBET
A LIKE 300 DÍJCSOMAGBÓL!

SONY XPERIA J

0Ft
kezdőrészlet

+ 24 x havi 1790 Ft
kamatmentes részlet
(Teljes ár: 42 960 Ft)

Egyetemisták és főiskolások
részére, új előfizetéssel,
Like 300 díjcsomaggal,
az előfizetésre és
a díjcsomagra vállalt
2 év hűségidővel

**CSAK SZABADSÁG
ZÁNKA JÚNIUS 25-30
ÚJ NEMZEDÉK KÖZPONT**

HÁZIGAZDA

DJ SET & LIVE PA

DENIZ KOYU ^{/GER/} DANNY AVILA ^{/JSP/} ALEX KENJI ^{/ITA/}
 DELTA HEAVY FT. DYNAMITE MC ^{/UK/} QUIMBY
 TANKCSAPDA KOSHEEN DJS ^{/UK/} KISCILLAG
 N.O.H.A. ^{/USA/} PUNNANY MASSIF VAD FRUTTIK BRAINS
 SUPERNEM JULIA CARPENTER KAUKÁZUS IRIE MAFFIA
 ANNA & THE BARBIES PÉTERFY BORI BÉLGA THE CARBONFOOLS
 PADDY & THE RATS CHRIS LAWYER HS7 HŐSÖK COMPACT DISCO
 AKKEZDET PHIAI ANIMA SOUND SYSTEM ROAD SUBSCRIBE
 GANXSTA ZOLEE ÉS A KARTEL DEPRESSZIÓ OCHO MACHO
 DSP MAGASHEGYI UNDERGROUND NAGY FERÓ ÉS A BEATRICE
 SOERII & POOLEK ALVIN ÉS A MÓKUSOK INTIM TORNA ILLEGÁL
 BYEALEX KOWALSKY MEG A VEGA FIRKIN
 EFOTT SPECIAL GUEST: LAYZEE-MR.PRESIDENT ^{/GER/}

AKCIÓS HETIJEGYEK!
A FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEKBE JÚNIUS 21-IG!
15.490FT
KERESD AZ EFOTT DEALER-T!

WWW.EFOTT.HU

JEGYEK KAPHATÓK:

